BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

ANUL 1. No. 11

6 pagini 3 lei

Vineri 5 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE: Comunele urbane . . . 700 lei anual; Comunele suburbane şi rurale . . . . . . 500 „ „

Pe culmile neruşinărei

Printre actele de cinism pe care le-am putut inregistra în presa huliganică, presa inconştientă, presa care trebue suprimată, — am numit PRESA DE STANGA, două stau pe cele mai înalte piscuri ale inconştienţei.

Pe de o parte interpretarea calomnioasă care se dă mult, foarte mult regretatului atentat dela Iaşi, punându-se acest atentat în sarcina mişcărei de dreapta, totdeauna de o prea mare nobleţe cu oamenii şi de o prea mare loialitate faţă de înaltele raţiuni de etică şi iubire de neam, ca să dea curs sau aprobare unor acte ce ies şi dintr'o linie şi dintr'alta.

In al doilea rând, alianţa pe care o fac epavele presei şi vieţei noastre politice, în încercarea desperată de a înneca sub vălmăşagul întâmplărilor zilei, propriile lor turpitudini.

Exemplul ideal — dacă n'ar fi prea dobitoc — al unor atari alianţe este mâna pe care şi-o trec, pe după părţile indecente ale personalităţei lor morale, doi cretini ilarianţi ai celor mai ilariante foi din câte au apărut vreodată sub cerul clement al literei tipografice.

E alianţa dintre Griguţă Filipescu-Mătură, zis şi Miss Palestina, ultimul erou al meselor noastre de operaţie, şi Albert Honigman cel Slut victima penală a necruţătorului nostru Adrian Baltag.

Pe cei dintâi noi l'am atacat pe tema telefoanelor. A fost recent făcută în Cameră o interpelare, din partea inimosului deputat naţional-creştin, Leon Seridon, asupra scandalului de stat pe care îl prezintă conducerea actuală a zgârâetorului-de-nori, dar şi de avuţie naţională, din calea Victoriei.

Ceeace venerabilul A. C. Cuza, încă din 1930, a calificat drept un grav atentat la siguranţa statului şi economia naţională, iar un membru al actualului guvern, onoratul dr. I. Costinescu, nu mai departe acum un an a numit: «O RUŞINE PENTRU ŢARA ROMANEASCA». Contractul cu societatea de telefoane a fost scărmănat de deputatul citat şi pus în toată goliciunea lui spoliatorie, în faţa parlamentului.

Aşteptăm cuvântul ministrului Franasovici; dar până atunci rămâne clar că societatea n'a executat nici 10 la sută din planul de investiţii; n'a lăsat un singur articol necălcat în picioare; a avantajat continuu pe funcţionarii streini, boicotând şi îngenunchind în mizerie pe cei români; a redus venitul statului la ridicolele redevenţe de 106 milioane pe an, când ele s'ar datora înzecit, suma aceasta reprezentând cel mult impozitele pe cari societatea ar trebui să le plătească statului, şi de care e scutită.

Răspunzător de tot acest scandal e nedemnul dela Bacău, ambuscatul tuturor laşităţilor morale, eroul scos din viaţa politică a ţărei şi îngăduit să se refugieze în coloanele «Adevărului», de zece, numai zece articole ale mele din anul trecut.

Clientul cu fotografie al Sărindarului, după ce a dus campanie furibundă contra lui Kaufman, s'a lăsat invitat de el, şi pripăşit la telefoane, unde de cinci ani fac satrapie în partidă dublă.

Al doilea, Albert cel Slut — dar, vă asigur, mult mai frumos fiziceşte ca Griguţă — e obiectul uneia din cele mai demne şi mai documentate campanii ce s'a dus vreodată de un ziar împotriva cuiva; campania lui Adrian Baltag în chestia incendiatorilor.

Ei bine, în loc ca primul să dea o cât de mică explicaţie; iar al doilea să se apere, să răspundă un cât de mic cuvânt, contra unui rechizitoriu de preciziune, pe care pe cât ştiu actualmente îl are în studiu justiţia însăşi şi care, tare mă tem, va duce pe inculpat curând la un loc neplăcut, — cei doi indivizi îşi dau mâna — fiul lui Nicolae Filipescu cu tovarăşul lui Bacalu! — şi sub învinuire de «acţiune teroristă» insultă gratuit oameni care, înţelegeţi, nu pot fi în concepţia lor decât veroşi şi vânduţi!...

Ce teroare exersăm noi? Credem în Cristos, Rege şi Naţiune. Dacă aceste cuvinte sperie pe corespondentul din Bacău al «Adevărului» şi pe comparsul lui şi al lui Bacalu, să le fie de bine.

Felul cum sunt atacaţi oameni ca Vaida, Cuza, Goga, Manoilescu de presa huliganică de stânga, dacă se poate explica e numai prin această panică, ce intr'adevăr, la gradul în care se produce în bietele lor făpturi, poate lua uşor minţile.

...Ca să le urce hoitul desgolit, să nu miroasă, tocmai sus, pe culmile neruşinărei.

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

MÂNĂSTIREA SÂMBĂTA

Vechea ctitorie a lui Brâncoveanu reclădită de I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae Bălan.

Munca naţională şi... ordinea

De la răsboi încoace toate domeniile muncei naţionale sunt tot mai mult cuprinse de străini.

De câţiva ani se proclamă pe toate tonurile nevoia de românizare, dar afară de o lege neaplicată nu s'a realizat nimic până acum. Guvernele au vorbit, dar n'au făcut nimic.

Nici un sprijin — activ — pentru puţinele întreprinderi româneşti, nici din partea statului, nici din partea instituţiilor ce trăesc de pe urma statului.

Iată însă că deodată această problemă a apărut brusc pe primul plan al preocupărilor guvernului.

Dar nu ca o mare şi gravă problemă a românismului, ci ca o... măsură de ordine.

La atât se reduce puterea de înţelegere a politicianilor!

Nu construcţie românească bine gândită şi continuă, ci paliative în clipe de panică.

Mişel Iudeoveano

de VALERIU CARDU

Il scriu pe franţuzeşte. Aşa cum se pronunţă. Pentrucă nu prea ştiu scrie în mod perfect în materie de limba franceză. Şi, nu-mi plac de loc jumătăţile de măsură.

Am fost copil pe vremea când, îndrăgostit de omul acesta — avea un nume frumos şi sonor în mintea mea, îl chema, pare-mi-se, Mihail Sadoveanu, — mi l-am închipuit crescut din ţarină strămoşească şi din luminată cronică, ridicându-l, minune de avion, peste Himalaia tuturor plăcerilor mele literare. Aşa l-am zidit şi l-am trimis să 'nfrunte azurul şi stelele toate. Am străbătut vremea cu Neamul Şoimăreştilor şi m'am pomenit frate cu «Şoimii». Şi multe, nespus de multe ceasuri, de odihnă spirituală, am petrecut pe banca mineilor din «Hanul Ancuţei».

Am crezut — mare naiv am fost — că acolo, în belşugul acela de icoane moldoveneşti, se găsia şi icoana de tămâie a sufletului românesc!

Am crezut că acolo, în lumea aceia de voevozi cucernici, ctitori de mănăstiri şi dătători de datini, între boerii Ţării Moldoveneşti, se găseşte, zidit din suflet uriaş, şi Marele Voevod al destinului românesc. Şi câte n'am crezut, în naivitatea mea mare, aşa ca o poveste plictisitoare.

Târziu, avea să cadă peste stejarul tinereţii mele, trăznetul unei decepţii otrăvite. Se năruia în suflet un munte întreg de visuri. Se prăbuşia o legendă falsă. Voevozii erau nişte simple măşti de carton, cu barbă de călţi. Icoanele erau, toate, furate din biserica Neamului. Nu erau zidite. Ci numai furate şi pângărite.

Nu, nu, Dumnezeu nu era prezent în scrisurile francmasonului. Nu, nu, mănăstirile nu erau prezente în inima care se cuibăria, ca un şobolan desgustător, prin hrubele, anume săpate şi menite să surpe temelia Neamului.

Am lăsat să cadă, fierbinte ca plumbul topit, lacrima amarei prăbuşiri, peste sicriul unei adolescenţe alintate în leagăn de cronică şi miros de hrisoave.

Am strangulat părerile de rău şi-am dărâmat idolul. Iată-l, pe Mişel Iudeoveano schimonosit de semnele oculte, iată-l sulemenit în culori cari nu se găsesc în chimul Naţiei mele, iată-l împodobit cu hidoşenia şorţului masonic şi biciuit de blestemele înscrise pe frontispiciul tuturor criptelor noastre sfinte.

Iată-l roş de toţi viermii năcatelor din tabăra duşmană ţării. Nu e parazit, pentrucă mizdrăvăniile acestea — fie vegetale, fie animale — trăesc pe corpurile vii.

Sunt şi neamuri de saprofiţi. Trăesc şi se hrănesc din seva infectă a cadavrelor. Şi presa comunistă e o întreagă şi exclusivă colecţie de cadavre.

Dar nu e frumos, nu e bine, nu e româneşte, ca o legendă falsă să se plimbe, nestingherită, în trăsura unor sufragii tinere. E bine să se dea cărţile pe faţă. E bine să se rupă masca. Se cade să liturghiem şi să cădelniţăm tămâia purificării. E bine să se deschidă ferestrele scrisului românesc, să intre aer tare, să se risipiască miasmele! E bine! Aşa cere ţara şi neamul şi datina! Aşe cer mormintele fără odihnă. Aşe cer sfintele porunci, uraganic svârlite de trâmbiţa vremii.

Să iasă trădătorii din altare.

Pentrucă Iudeoveano e trădător. Oricine îndrăzneşte să oprească pulsaţiile sufletului românesc, e duşman Neamului. Oricine caută să stea, — baricadă criminală, — în faţa destinului românesc, e trădător! Presa comunistă îl huleşte pe Dumnezeu. Şi cine huleşte pe Dumnezeu e contra Bisericii. Iar cine este contra Bisericii, e contra Neamului românesc, slujitor al Bisericii.

Presa comunistă n'are Neam. N'are Dumnezeu. Iar cine intră în tabăra comunistă, slujindu-i interesele, a dezertat din albia Neamului. Şi cum dezertarea e plătită cu arginţi, ea se inca-

(Continuarea în pag. II-a)

Cântec de lebădă

Sistemul comunist, cu toate maşinaţiunile lui, intră, vertiginos, în zona unui asfinţit inevitabil.

Interpretarea materialistă a istoriei s'a dovedit fragilă în faţa vifornițel pe care o stârneşte spiritualul.

Zidit pe un eşafodaj de considerente false şi şubrezite de concluziile pe cari le fixează, tiranic, istoria pe plan mondial şi continental, nesigur, la început, pe propriile lui tipare de existenţă politică şi socială, intrat mai târziu în deruta metodei de propagandă şi expansiune «extra muros», — e vorba de sistemul stalinist şi de cel trotzkyst, — comunismul a trebuit să îndure, la el acasă, uriaşa ridicare, în formă de baricadă, a misticismului religios şi naţional rusesc, înăbuşit, dar, niciodată ucis.

Ca sistem politic şi social, în linia concepţiei, de tactică marxistă, comunismul putea fi grefat pe trupul unei naţiuni extrem de avansate ori al uneia învecinate, accentuat, cu analfabetismul.

In Germania, încercările au dat greş. In Rusia, aceste încercări au fost programate. Fără semne de evoluţie şi fără indicii de reuşită.

De când stăpâneşte acolo, în Rusia, neadmis de sufletul popular şi admis doar de tăcerea impusă, sistemul comunist a fost caracterizat de aceste strădanii şi căutări, de năzuinţă spre o fixare oarecare, fie ea cât de platonică, fără a izbuti, însă, să se ridice măcar la treapta celei mai slabe acceptări.

In faţa acestui orizont pesimist, comunismul a recurs la ficţiuni şi zarvă propagandistă externă.

Am asistat astfel la un fel de invazie a Kominternului peste întreaga geografie politică a lumii. Incapabil să domine suprafaţa spirituală a poporului rus, la el acasă, refugiat în casa altora, pentru a deschide uşi străine cu chei nepotrivite, comunismul a dat dovadă de cumplită confuzie şi inabilitate politică.

Stalin nu mai ţinea cont de realităţi. Duşman al metodelor trotzkyste, le utiliza sgomotos. Împrumuta. Grefa pe corpul unui sistem personal metode străine. Aci, începe asfinţitul.

Călător prin China şi prin Japonia, după eşecul dela Berlin, amestecat în treburile interne ale Poloniei şi motor paravanat al mişcărilor separatiste croate, destinul lui Stalin — şi cel comunist, în concluzie — are soartă de negustor ambulant.

Caută ceva. Şi aşteaptă. Nu ştie ce caută şi ce aşteaptă. Nu ştie ce vrea. In politică, esenţialul este să ştii tot ce vrei şi să vizionezi tot ce aşteaptă alţii. Azi, comunismul nu mai imprimă nici o formulă de care lumea ar putea să ţină cont. Primeşte, în schimb, formule din afară. Le acceptă, face tranzacţii, le discută, se adaptează. Ori le respinge anemic şi resemnat.

Dela o vreme, Moscova manevrează în diversiuni naţionaliste. Cu titlu de ocupaţie secundară. De altfel, poate că e în notă. Deoarece tactica trotzkystă prevede şi dreptul acestei derivieri temporale — pentru o mai bună reuşită — în albia naţionalistă.

Ca aspect general, sistemul comunist se zbate în carcera espectativei.

In toate domeniile, — în politică, mai ales, — expectativa ucide. Aşteptarea aceasta grea şi neigaşă, plină de întrebări şi temeri, înăbuşeşte orice spirit de iniţiativă şi taie orice aripă de avânt. E oribil — spunea Miguel de Unamuno — să te întrebi veşnic ce se va întâmpla a doua zi.

Espectativa ucide, sau, în cel mai bun caz, paralizează orice acţiune politică. Comunismul se întreabă. Nu ştie ce se va întâmpla mâine. Pentrucă istoria nu răspunde la întrebări de espectativă. Comunismul nu desluşeşte peisagiul zilei de mâine. Dar, se pare, simte ceva. Şi iată-l aşteptând, la ţărmul unui bilanţ siberian şi deficitar, cu bagajul gata de plecare.

In larg, se aude, prevestitor şi sfâşietor, cântecul de lebădă.

Un om surâde totuşi. E mareşal. E Voroşilov.

VAL. ŞOIMARU

Naţiunea clar văzătoare

De vreo trei-patru zile mă amuz grozav cetind presa jidovească. E în adevăr foarte emoţionant de văzut cum toţi aceşti onorabili haldei, începând cu coalatul ca o cadână ŞMIL FAGURE şi sfârşind cu BURAH BRAUNŞTEIN, ştirb şi miop ca un iepure de casă, se dau de ceasul morţii pentru a epuiza teme cu totul artificiale şi deplasate. Simţi cum răcnetele lor sunt simulate, cum accesele lor de leşin epileptiform sunt deslănţuite după câte o lună de calcul în sinagogă.

Pentru că dacă ei n'ar juca teatru de prost gust s'ar ocupa ceva mai de aproape de banditismele trusturilor, de fărădelegile uriaşilor polipi economici jidoveşti, cari sug toată vlaga şi toată puterea vie a Ţării. A, ştim că nici FAGURE nici BLUMENFELD, nici HEFTER nu vor cuteza să abordeze aceste subiecte ouşer în faţa goimilor, deoarece asta ar însemna să facă procesul propriilor lor pat[o]logării monstruoase, a escrocheriilor lor planetare. Ei sunt constrânşi aşa dar ca să viseze numai «atentate» şi «dezordini», să facă o gălăgie de havră pentru nimic, fiindcă altmintreli se tem ca lumea românească să nu se reculeagă şi să nu înceapă a observa admirabila ordine şi metodă cu care-i sug vampirii jidani sângele său cel mai preţios.

Deci, întocmai ca romanticii pungaşi de buzunare cari operau în MOŞII de altă dată, aceşti venerabili patriarhi ai escrocheriei democratice, au nevoe de asemenea diversiuni democratice spre a dura măcar până la completa desmeticire, dacă nu până ce va trece complet rafala naţionalistă.

Realitatea e însă că toţi aceşti haldei şi-au pierdut cheia judecăţii normale, ca şi obiectivul spirit de observaţie. Căci ei contează cu o naţiune amorfă, dezarticulată, îmbătată cu alcoolul metilic al democraţiei, pe când în fond au deaface cu o naţiune tânără, energică, perfect unitară în simţirile, în cugetările şi în hotărârile ei şi debordând de vitalitate şi de energie creatoare. Naţiunea aceasta creşte în spirit ca un Arhanghel, curată, neîndurată şi pătrunzătoare. Ochii ei încep să cadă până în fundul pământului, nu numai dedesubturile murdare ale ahesefturilor bieţilor jidovi cuprinşi de panică.

In forma ei actuală, naţiunea română e un element absolut nou, tânăr de abea patru sau cinci ani, în vreme ce bieţii jidani cari mai trag nădejde să se menţină deasupra, încep să apară din ce în ce mai mult ca nişte întârziaţi mentali, ca nişte piese de muzeu de monstruozităţi şi de creaţii împotriva naturii.

In concluzie, domnilor haldei şi amicilor dumneavoastră, vă dăm un sfat amical: Obişnuiţi-vă să calculaţi din ce în ce mai mult cu Naţiunea cea tânără şi clar văzătoare. Spre tihna dumneavoastră aci pe pământ şi spre a dobândi împărăţia cerurilor după ce vă veţi despărţi de noi, cu regret!

Nicolae Bogdan

Masa de operaţii

TREI MIRCEA

La Paris s'au dus pentru acordul financiar şi s'au întors aşa cum s'au dus, d-nii Mircea Cancicov, ministrul Finanţelor, Mircea Durma, secretarul general şi Mircea Nicolaescu, consilier.

Trei Mircea dintr'odată!

Dacă nici acesta nu va fi fost un marş istoric!

AMURGUL LEGENDEI...

Printre lojele masonice desfiinţate, a fost şi a lui Victor Eftimiu, cunoscutul panglicar dramatic al Albaniei.

Loja purta numele de Meşterul Manole!

Ce-a ajuns bietul meşter, de ce şi-a îngropat el în zid nevasta!

Nevasta lui Victor Eftimiu e însă d-na Agepsina Macri, despre care se spune chiar că ar fi artistă...

ALŢI IMBECILI

La disolvarea lojelor masonice arhivele au colaborat cu un ridicul neasemuit.

Aflăm din titlurile pe care le purtau diverşi venerabili.

Unul se numea Prea Puternicul Suveran. *Altul:* Sublim Cavaler ales. *Alţii:* Mare Scoţian al Boltei sfinte, Mare Pontif al Ierusalimului ceresc, Prinţul Mizericordiei, Marele Inspector Inquisitor, Prinţ de Liban, Cavalerul şarpelui... etc.

Doamne, ce imbecili!

IN SFARŞIT...

O ultimă funcţie poartă numele de Marele Cavaler Kodoş (sic).

Asta mai merge...

(Kodoş, *pe limba masonă înseamnă: sfânt...*).

DOCTORUL FARA VOE

Insemnări de pe front

OFENSIVA

NICOLAE TOTU

Escada noastră îşi face măgli (mici adăposturi în pământ) pentrucă nu avem tranşee. Din spate începe un foc viu. A rămas o insulă de tranşee comunistă camuflată în pădurice rară de măslin, la liziera unui deluşor. Focul mitralierelor şi a puştilor mitraliere, se îndreaptă contra lor şi în cinci minute, nu mai mişcă nimeni. Maurii se duc să termine cu baioneta. Noi ne-am ajuns scopul. Linia care trebuia s'o ocupăm, este în mâinile noastre. Lăsăm puţin timp să înainteze şi flancurile. Înaintarea companiei noastre este aşa de vijelioasă, încât în tot timpul [illegible] a trebuit să aşteptăm înaintarea flancurilor. Intre timp tancurile inamice s'au ascuns sub cutele terenului şi ne bombardează cu precizie.

Ne-am făcut una cu pământul în măgli. La stânga mea, la un metru, un obuz a făcut praf pe un camarad şi a rănit alţi doi. Bat în [illegible], la dreapta, la stânga. Ne-au [illegible]. Începe şi artileria inamică. Eu mă rog lui Dumnezeu, Maicii Domnului, Arhanghelului Mihail. Simt că din clipă în clipă trebue să vie şi peste mine un obuz. Dumnezeu însă, ne-a ferit. Intre timp, a sosit şi artileria noastră şi tunurile anti-tank. Un tun se aşează deasupra tranşeei unde sunt Alecu, Clime, Părintele Dumitrescu şi Băniţă. Prin surprindere, trage un tun. Presiunea a dat peste cap pe Alecu şi preotul Dumitrescu. Soseşte şi aviaţia. O luptă crâncenă se încinge şi un bâzâit infernal, despică văzduhul. Un avion inamic ia foc şi se prăbuşeşte. Se lasă mai întâi pe o parte, se învârteşte şi cade. Intr'o clipă e la pământ, sar ţăndări aprinse din el. Toate avioanele inamice o iau de fugă. Artileria antiaeriană le încadrează şi le sileşte să zboare pe jos, aproape de pământ. Tancurile încep să se retragă. Le auzim zgomotul dar nu le vedem. Locotenentul [illegible], ia plutonul nostru şi pornim la vânătoarea de tancuri, cu benzină şi grenade. Venim pe sub deal şi ne apropiem tare. Apoi ne târîm pe burtă, până la creastă. Am intrat între trei tancuri. Cât pe ce, să ne curețe pe toţi. Ne retragem. Peste un sfert de oră, pornim din nou. Acum tancurile s'au depărtat. Totuşi au fost nevoite să iasă la coama dealului. Cum le văd tunurile noastre antitanc, se aşează în bătae după ele. Obuzele parcă ar fi nişte bile de argint. Se văd cum ies din tun şi până unde bat. Un tanc, a fost aprins cât ai bate din palme. Celelalte, o iau la goană. S'au ascuns după coama unui deal la o distanţă cam de 1 jum. km. Probabil şi bune tunuri! Se zice că ar fi ultima invenţie germană. Artileria noastră bate poziţiile duşmane. Aviaţia i-a [illegible]. Avem repaos, un ceas până'n seară. Mă duc şi iau pluşul cu raţă cu tot depe un automobil nou nouţ, surprins de noi cu motorul fărâmat de o bombă, pentru a-mi face aşternut în asta noapte. Rupem şi ceva crengi. Masca am făcut-o mică, aşa că nu putem dormi doi alături. Impart pluşul cu Moţa şi Marin. Alecu a găsit un sac şi tai-l aduce să-i cos o bucată [illegible]. S'a făcut întuneric. Mă duc cu Marin şi aducem dela automobil de mâncare. Mâncăm pe întuneric. Ni s'au adus şi paturile. Păcat că sunt însă de bumbac şi subţiri. Moţa este primul de [illegible]. Se lasă un frig năprasnic. Încerc să dorm. Mă fac mic, mă învelesc cu pătura, dar degeaba. Pământul nisipos, este umed. Stau în groapă ca într'un sicriu, cu pereţii reci şi umezi. Adorm. Când Moţa a predat postul său în primirea lui Marin, vine şi mă scoală. Eram ţeapăn. Spatele nu-l mai simţeam. Încep să fug şi sar, pentru a pune sângele în mişcare. Ionel spune că mai bine e să nu dormim toată noaptea. Un junghiu mă ţine într'o coastă. Intru şi eu de santinelă şi văd şi pe d. Clime cu pătura în cap că se plimbă. Singur Alecu a nimerit-o mai bine. In escapada noastră după tancuri, Moţa a găsit o pătură de lână şi bun cum este el, a dat-o lui Alecu deşi îi era şi lui tot aşa de frig. Ionel a stătut tot timpul campaniei, un suflet admirabil. Şef, camarad şi frate pentru toţi. La orizont se vede o pată roşie, apoi din ce în ce se măreşte. A ieşit în fine şi soarele. Apa a îngheţat în bidon. La cafea cu lapte cer „para tres" (pentru trei) deşi era apanajul lui Băniţă, căci eu altfel cerusem: „para dos" (pentru doi). Aşa, reuşesc să mă încălzesc puţin. Începe să se încălzească. Ziua este caldă uneori de mori, nu mai poţi fugi la [illegible], iar noaptea îngheţi. In depărtare se vede inamicul, care vine să întărească poziţiile. Începe o [illegible] de mitraliere şi inamicul s'a risipit.

Cultură, Oameni, Fapte

Palme grele, rumîneşti!

Am dat înlături lespezile veacurilor şi m'am ridicat vindicativă umbră inchizitorială. Am crescut ADERCII şi PELZII, şi-i aduc în faţa Datinii celei de obşte să-şi mărturisească păcatele. Legea cea bătrânească e necruţătoare şi tare îndârjită. Dar ADERCII şi PELZII şi-au luat avocat, un NEUMAN (citeşte «noaimann») care s'a şi insinuat printre pachetele de tutun ale chioşcarilor unde şi-a depus prezenţa lui ţorţ-cească, într'o pledoarie apologetică pentru sămânţa cea otrăvitoare: «Dece sufăr Evreii». Istoria şi-aduce mărturii, adevărurile ei imanente, cu care NOAIMANUL luptă svârlind cu praştia. Logica lui perfidă roade cu dinţii de şobolan să găurească muntele; dar pornesc pădurile la vale şi jnepii cu toată lighioana să-i sdrobească obrăsnicia. Căci pe NOAIMANUL ADERCO-PELZILOR l-am prins mituind istoria, l-am prins întinzându-i ISTORIEI SFINTE, un pumn de arginţi, aşa cum lui Toţu, eroul din legendă, i-a întins prizonierul comunist din Pozuelo. Vechile monede nedemne! Ne-au asvârlit banii lor şi femeile lor, ni le-au trecut prin aşternul, ca să ne poată împăinjeni în turpitudine! In cetula lor de sânge, stă scris milenar «TOB SEBAIGON HAROG» (pe cel mai bun dintre păgâni îl poţi ucide). Astea-s tablele legii, nu cele de pe muntele Sinai. Le poartă 'n ei, într'un destin încordat până la umilinţă să ne sugă sufletul, să-l soarbă la pahar citind în foiletoanele sărindăreşti, descântece lovinesciene, călinesciene şi cioculesciene despre ei şi despre ovrei.

Iar NOAIMANUL latră şi chiamă stihiile, pe Marx, Einstein şi Freud «lampadeforul cosmosului «sufletesc» (?!) Lampo...!? Lua-l-ar, să-l ia de scrântit! ăla care face din alăptatul copilului, un adulter incestuos! Şi «noaimanul» declamă că «spiritualitatea a fost şi este aureola poporului evreu». Cum i-ai uitat pi ADERCI, pi PELZ, pi MONDI, pi URA(tul) BENADOR, pi SEBASTIANI? Această masonică frăţie de cultură antiromânească şi literatură pestilenţială...

Vai! Vai! Ovreiul cu broşura încearcă, parcă, să ne gâdile, pe noi ăştia care scriem evanghelia noaii ţări, «cel mai tolerant şi bun popor». Câţi arginţi ai în cele 13 buzunare «noaimanule»? Dăi pe săpun şi frânghie şi nu ni-i arăta pentrucă pică din ei sudoarea plugarului. Plugarul ăsta milenar, peste care au trecut invaziile toate şi nu l-au umilit; ultima invazie, a ADERCILOR, a PELZILOR şi a rudelor lor talmudice, l-au spoliat până l-au nărăvit. Mârâe plugul. Şi a intrat în GHETTO... Aminte la legenda Dumbrăvii roşii... Palme grele şi năduşite, palme rumâneşti cad de năprasnă.

Inchizitor

Mişel Iudeoveano

(Continuare din pag. I-a)

drează perfect în murdăria trădării.

Nu există scuze şi circumstanţe atenuante pentru crima de trădare. Trădarea este una şi aceiaşi, ori de unde ar veni şi ori care i-ar fi domeniul de activitate. In timp de pace ori în timp de război.

Nu se admit considerente speciale pentru «merite culturale» şi «scriitori mari», cari servesc trădarea. Cine scrie înafara hotarelor care delimitează respiraţia sufletului naţional, scrie contra ţării.

Larvele trebuiesc strivite! Insectele flituite. Nu cerem reveniri şi întoarceri. N'avem nevoie de convertiri. Neamul nu îngenunchiază în faţa nimănui. Ţara nu cerşeşte. Dar e bine — mă repet — să ne cunoaştem. Şi să ştim că trădătorii din timpul războiului nu şi-au părăsit poziţiile.

Otrăvitorii tranşeelor din războiul mondial vor să fure puşca din mâna soldatului de mâine.

Răsplata istoriei nu va întârzia să vină, ca un asfinţit. Plâng domniţele din cărţile lui Iudeoveano! Şi boerii Ţării Moldoveneşti rostesc blesteme.

S'au deschis criptele. Şi, — spadă peste trădări — voevozii acuză.

Ingenunchiem şi noi alături de umbrele lor sfinte. Şi blestemăm. Blestemul nostru e mare. Pentru că e mare Mişel Iudeoveano.

VALERIU CARDU

Dela Academia Română

In şedinţa intimă a Academiei Române dela 26 Februarie a. c., s'a decis participarea Academiei la Congresul mondial de petrol, care va avea loc la Paris în acest an. Academia a delegat la acest congres pe domnii L. Mrazec, Gh. Spânu şi N. Dănăilă.

D. general *R. Rosetti* arată că s'au primit publicaţiile Institutului regal veneţian de ştiinţe, litere şi arte. D-sa atrage deosebita luare aminte asupra memoriului d-lui Virgiliu Ducceschi, intitulat *L'elimentazione umana nelle eta preistoriche*, o lucrare sistematic alcătuită şi bine documentată, primită cu acele publicaţii.

S'a aprobat a se tipări în Memoriile Secţiunii Ştiinţifice lucrarea d-lor. dr. V. Grimalschi şi Vl. Hohor intitulată *Contribuţiuni la Studiul chimismului Dunării şi al bălţilor Deltei în raport cu problema lucrărilor de ameliorare din Deltă*.

S'a prezentat apoi lucrarea d-lui dr. Eugene Samsonovici, intitulată *„8 limbi moderne"* (Bruxelles, 1937).

*

Academia Română va ţine şedinţă publică Vineri, 5 Martie curent, la ora 15. D. dr. *Gh. Marinescu* va face o comunicare despre *„Studiul emotivităţii şi al afectivităţii cu ajutorul reflexului psiho-galvanic"*.

Săgeţi

O carte nouă...

Ne surprinde apariţia unui volum de poezii, «Viaţa de toate zilele a poetului», semnată de d. Const. Virgil Gheorghiu, care pare scrisă de poetul Virgil Carianopol. Este numai o inscenare sau d. Virgil Carianopol a făcut un joc şi a semnat cu pseudonim?

Nu ştim cum să privim faptul dar, în tot cazul, vom reveni, pentru documentare.

Versul de elegie al d-lui Carianopol stărue în fiecare rând din cartea semnată Const. Virgil Gheorghiu.

CUIBURI DE LUMINA

In numărul dela 1 Martie al «Revistei Fundaţiilor Regale» d. Dragoş Protopopescu semnează obişnuita sa Cronică engleză.

In această cronică d. Dragoş Protopopescu se ocupă cu Criza romanului englez.

«ŢARA ŞIPENITULUI»

D-nii Pompeiu Atanasiu, Const. Iacob şi Cicerone Mucenic au pus sub tipar, la Cernăuţi, No. 4 din revista «Ţara Şipenitului». Colaborează d-nii prof. univ. Dr. Traian Brăileanu, Ion Pillat, Ion Agârbiceanu, George Drumur etc. Dintr'un număr mai vechiu, detaşăm acest fragment de Radu Gyr, prinţul baladelor:

«Sboară ceaţa raiului
după umbra craiului.
Trece poarta somnului
cu năluca domnului.
Peste vămi de îngeri piere,
prin dumbrăvi de mirt şi miere,
dincolo de trepte verzi
şi de zodii cu zăpezi,
lieărind prăselele,
zornăind betelele,
clintind ţogostelele.
Şi cum pier, pe boltă trece
un gilort de aur rece,
şi se duce, curge lin,
urcă frunte de senin,
urcă zarişti cu arâng.
sue — lapte — peste crâng.
sue rni peste parâng..»

CATEVA CARTI BUCOVINENE

Corpul profesorilor secundari din Cernăuţi numără câteva elemente de mare valoare. Acestea răscumpără neghina belferilor hebrei, cari pestilenţiază liceele din Capitala Bucovinei. Unii profesori cernăuţeni şi-au făcut un nume frumos în ştiinţa şi literatura românească. Aşa, depildă, d-nii Dr. T. Bălan, ale cărui studii istorice sunt unanim apreciate; C. Loghin, autorul unei istorii a literaturii bucovinene de documentaţie precisă şi minuţioasă; Barbu Slusanschi, a cărui lucrare asupra lui Edouard Grénjer s'a bucurat de o excelentă primire în cercurile specialiste; Petre Toma etc. In ultimul timp, d. prof. Gr. Raţiu şi-a tipărit studiul asupra «Metodei speciale a limbii latine». Această lucrare e de un deosebit folos pentru pedagogii noştri şi e unică în domeniul ei. De curând, a apărut şi o schiţă asupra vieţii şi operei lui Ion Sbiera, de prof. Dr. N. Tcaciuc-Albu, cu un cuvânt înainte de d. Em. Iliuţ, directorul liceului «Aron Pumnul». Alte apariţii interesante sunt: «Aşa cântaţi» (cântece populare istoromâne), de d. prof. Dr. Petre Iroaie, şi «Aliteraţiunea în poezia românească», de d. Em. Haivas.

ION AGRIBICEANU

Incepe să se audă tot mai puţin de părintele Ion Agârbiceanu. Izolat la Cluj, compromis întrucâtva de-o prea mare prietenie a hebreilor, cari l-au adulat cândva pe autorul atâtor nuvele ardelene, părintele Ion Agârbiceanu nu mai ia parte activă la viaţa literară. Noi, totuşi, nu-l putem uita. Ion Agârbiceanu rămâne în istoria culturii noastre o uriaşă figură. El e creatorul romanului realist românesc. «Arhanghelii» lui sunt o carte, care ar trebui retipărită pentru suflul ei de vigoare transilvană şi reconfortarea morală. Cine ştie... Poate că, în tăcerea sa, părintele Ion Agârbiceanu pregăteşte un nou roman, o nouă isbândă a literaturii bune.

EXPOZIŢIA ANTOLOGICA A POEZIEI TINERE

In Martie curent, se va deschide în Capitală o expoziţie a poeziei tinere româneşti destinată să înfăţişeze publicului nostru iubitor de poezie, quintezenţa poeziei tinere româneşti.

Subliniem intenţia, deocamdată.

Iconarii sunt nişte oameni fantastici. Sufletul lor, talentul lor şi vigoarea condeiului lor îi proclamă ca atare.

Ce fericiţi sunt *iconarii*.

1937 ZIDIRE NOUA

Partidul este mijloc. Iar interesul personal singurul dinamo care motorizează viaţa partidului. Partidul, conglomerat de interese personale, este suprapus Naţiei.

Partidul este un sistem care nu calcă şi nu poate călca pe linia românismului. El este fondat pe sistemul falsei democraţii. Şi democraţia e fundamentată pe număr. Numărul presupune adeziune necontrolată. Adeziunea necontrolată este alcătuită din condamnabile toleranţe. Şi când este vorba de interesele superioare ale Naţiunii, ele nu pot fi slujite prin tolerarea tuturor elementelor duşmane ţării.

PARTIDUL, CA INMANUNCHIERE DE INTERES şi sistem de exploatare, este o invenţie a democraţiei.

O instituţie comercială, în sânul căreia unicul criteriu de ierarhizare este dispreţul faţă de interesele ţării şi devotamentul faţă de partid.

Profitul este repartizat, relativ echitabil, după grade.

Partidul este totul. Şi prin partid se înţelege totalitatea intereselor personale. In ce priveşte aceste interese personale, ele sunt singura marcă totalitară a democraţiei.

Dar Patria este primită şi ea, şi cald adăpostită, în sufletul adevăraţilor ei slujitori. Acolo, la căldura acestor suflete, trăeşte şi creşte Patria.

PENTRU ACESTE SUFLETE Patria nu este un cuvânt rostit la întâmplare. Şi, tot pentru aceste conştiinţe, Patria nu este o simplă definiţiune. E o credinţă. O misiune. Un destin. Care trebue să treacă peste toate celelalte destine.

Numai din credinţă nepotolită pot porni făclii pentru cinstirea Marei Invieri.

*

FALIMENTUL INTERPRETARII JURIDICE a ideii de stat este astăzi un truism, care care doar cei de rea credinţă îl mai socotesc ca pe o intervenţie revoluţionară (în sens anarhic). Politicienii şi doctrinarii noştri binecuvântaţi cu toate favorurile sufragiului universal numesc de asemenea ideea statului naţional anarhic. In cazul ăsta ce-i opreşte să facă Cocon Ardealul Ungariei? A nu, asta e altă căciulă răspund ei călcaţi pe coadă. Sigur că da. Ardealul e al nostru se sburleşte d. director al «Universului». Şi astfel ca domnul Jourdin toată lumea face poză şi nu vrea s'o recunoască.

NU EXISTA INCA ŢARA IN EUROPA, cu o atât de strânsă unitate naţională ca România. Naţia şi pământul se suprapun sub autoritatea evidentă a necesităţii destinului. Noi însă cu politica şi ideile facem tot ce, poatem pentru a devia acest destin. Ceeace trebue să pricepă orice măgar că nu e posibil. Pentrucă necesitatea neamului de a fi el însuşi, pururi el, este aceeaşi ou a copacului care se ridică din pământ. Şi nimeni nu va putea împiedeca vreodată toţi copacii să crească.

Astăzi nu mai există patriotism. Este un termen pe veci compromis. Patriotism implică stat juridic. Şi un străin e patriot în măsura intereselor lui. Deci gata oricând să trădeze.

Poetul cel mare, poetul, pe care-l aşteptăm, va fi culegătorul grâu'ui semănat de noi toţi în vârtejul urgiilor şi al suferinţelor, — va fi soarele, pe care zorii de sânge ai vremii noui îl anunţă din adâncurile unui cer cum, poate, numai Mihai Eminescu l-a presimţit.

Poezia cea mare va purcede din cântecele legionare, cari „inaugurează o epocă nouă a României, de curaj, de realizare istorică. Ţara întreagă începe să răsune de cântece legionare. Vara în tabere, în marşuri prin munţi şi sate, călătorul le poate înregistra ca un netăgăduit semn de renaştere a neamului, ca o pregătire de luptă. Cântecul legionar ţine trează în conştiinţa tineretului imaginea de peste timpuri a Căpitanului". Evident, o poezie isvorită din lutul fecundat cu azururi al unui astfel de cântec, va desăvârşi fizionomia României dealungul eternităţilor.

*

Noi, poeţii de astăzi, ce putem face? Vom rămâne mici, neînsemnaţi, anonimi ziditori la bolta de zări rumâneşti a poeziei de mâine. E frumos şi aşa! Am impresia că dăltuiesc o cruce pe spada arhanghelului Mihail depe-o uşă de dom. Cine mai ştie ce mână umilă a netezit gloriola Maicii Domnului în Catedrala din Strassbourg? Inseamnă aceasta că mâna aceea n'a fost sfântă, mare în umilinţa ei?

Noi suntem înainte-mergătorii. Tulnicele noastre anunţă soarele unor nesfârşite amiezi, când grâul semănat de noi va da în spic.

Oare n'auziţi cum vin, din toată istoria, legionarii? Vin din ţările cerurilor şi din pulberea binecuvântată a mormintelor, ca să cotropească în lumină o Rumânie de azururi, peste o Românie de tragică aproximaţie.

Intre ei, încă neştiut, poate umbrit de cetini, cu luceferi de săgetător sub frunte, cu mânile irite a lapte proaspăt de secară tânără, poetul de mâine îşi aşteaptă ora. El va da semn luminii şi cântecelor. Va răsuna ţara. Vor vui toate văile arborosene. Vor tălăzui Dunările. Toate prin glasul lui înalt de orgă mai puternică decât sbuciumul mărilor şi-al fagilor.

TRIUMVIRII

Un apel pentrn Eminescu la Cernăuţi

„Liga Culturală" *Cernăuţi, care i-a înălţat marelui poet naţional Mihail Eminescu un bronz la Cernăuţi, nu poate rămâne inactivă la apelul făcut de d. prof. N. Iorga, pentru restaurarea casei poetului şi bisericei din Ipoteştii copilăriei sale. Noi răspundem cu o serată Eminescu aranjată pentru 7 Martie la Cercul Militar din Cernăuţi, destinând venitul, iniţiativei luate de d. prof. Iorga.*

COLŢUL SATELOR

Biblioteca „Albina"

Tare mult dor îmi era de o vreme în care, peste copilăria dintr'un sat negeşan, trecea la răstimpuri neregulate câte un românaş „de dincolo", împovărat cu o desagă plină de cărţi mici şi frumoase. Il opriam noi, „cărturarii" cât nodul, care abia morfoliseam prin cărţile de curs primar şi-i umblam prin desagă ca prin traista bunicilor darnici şi înţelegători. Erau acolo o mulţime de cărticele, cu coperţi galbene, albastre şi roşii, făcute anume ca să ne atragă pe noi, ăştia mici, să ne facă să risipim toate economiile, ba chiar să mai furăm de pe sub căpătâie, unde era „safé"-ul familiei. „Genoveva de Brabant", câte lacrimi ne-a mai stors săraca! Dar „Epistolia", ce mult ne-a atras luarea aminte a puterii Domnului (căci sfintele arătări din foile ei, căzuseră din Ceruri, închise în inimă de piatră!); dar „Zodia" pe care am cetit-o ca pe o carte de dincolo de putinţa omenească, dar haiducii, pe care-i încurajam cu sufletele noastre entuziaste să se ţină bine şi s'o ia pe colo, ca să nu-i prindă potera grecilor... Am mai cetit atunci — şi cât de caldă le e amintirea! — culegeri de mioriţe şi ciobani, fraţi ai câinilor şi-ai stânei, basme de prin toată România (tăiată de nedreptăţi istorice) şi „de necrezuta poveste a lui Alixandru Machedon", luptătorul cu Por Împărat şi cu viteazul Dario, despre ale cărui picioare spuneau cărţile de mai târziu precum că şi pe acest pământ al taţilor şi mamelor noastre din neguri, au călcat şi foarte îngrozitu-s'au..

N'am întrebat, ţin minte, nici-odată pe oaspele copilăriei mele de unde vine cu-aceste bunătăţi, pentru care, zău, eu şi alţii, eram în stare să ne lipsim de alviţa lui Alie Turcul şi de mierea galbuie care odihnea prin oalele gospodăriei. Venea „de dincolo" şi nu simţiam deloc nevoia a şti ce însemna „dincolo", ce fraţi de sânge erau copiii lui cu noi şi câtă apropiere realiza omul acesta cu desagă între „aici" şi „dincolo". Abia mai târziu, când „apropierea" se înfăptuise pentru vecie, mi-a părut rău când uliţele „regăţene" au rămas pustii de paşii negustorilor de gând.

Am încercat să redau în cele de mai sus modul în care se făcea răspândirea cărţii populare înainte de război şi mai ales, modul cum era primită în lumea satelor de mari şi mici, tineri şi bătrâni.

Intrezăresc astăzi însă reîntoarcerea vremilor scumpe, reîntoarcerea oamenilor cu desage pline, pe uliţele satelor româneşti şi bucuria îmi este cu atât mai mare, cu cât de mici şi atrăgătoare sunt cărţile pe care ei le aduc.

Este vorba de frumoasa faptă a Fundaţiei Culturale Regale „Principele Carol", care a început să trimită satelor noastre o nouă bibliotecă, Biblioteca „ALBINA", o frumuseţe de carte care îţi place fără motiv, îţi place aşa fiindcă este mică şi frumoasă, iar dacă mai cuprinde şi comori sufleteşti, este pentru a desăvârşi marea ei preţuire. Titlul întâiei cărţi din Biblioteca „Albina" este „Carte de Rugăciuni" pentru tot creştinul, cu un adaos care cuprinde: Sinaxarul Sfinţilor şi sărbătorilor de peste an, însemnări din tipic şi o însemnare de icoanele făcătoare de minuni şi de Sfintele moaşte ce se află în ţara românească. Toate culese din scrierile Sfinţilor Părinţi şi din cărţile de slujbă bisericească şi rânduite de FIRMILIAN, ierodiacon la Sfânta Patriarhie. O mulţime de chipuri şi flori împodobesc această carte de rugăciuni culese din cărţile vechi bisericeşti „tipărite cu multă înţelegere şi grea osteneală de înaintaşii noştri cei tari în credinţă şi puternici în fapte". Cartea de rugăciuni cuprinde 212 pagini şi costă numai 5 (cinci) lei fiind cea mai ieftină din ţara românească.

MARIN RADU VOINEA

CALENDAR

JOI 4 MARTIE 1937

Ort: Cuv. Părintele Gherasim cel dela Iordan.

Cat: + Jum. Postului. Sf. Cazimir.

Răs. soarelui 6.50.

Apusul 18.4.

Radio România

19.00: Concert de muzică distractivă şi românească. Orchestra Iancu Constantinescu. Romanţe şi arii naţionale; Povestea Dunării, vals de Fucik; Săraca păpuşică plânge, tango de Vasilescu; Două arii populare Bordeiaş şi Mândruliţa mea.

19.00: Ora. Mersul vremii. Actualităţi.

19.10: Continuarea concertului.

20.00: Figuri feminine în teatrul lui Ibsen, de I. N. Guţescu.

20.20: Muzică din operele lui Puccini (discuri): Intermezzo din «Manon Lescaut» (Orch. Simf. din Milano, dir. de Molajoli); Arie din «Boema» (voce: Benjamino Gigli); Duet şi cor din «D-na Butterfley» (Palai şi Sheridan şi corul Scalei dirij. de Sabajno).

20.55: Programul concertului simfonic de Emanoil Ciomac.

21.15: Concert simfonic al Orchestrei Filarmonica dirij. de Egizio Massini (Transmisie dela Ateneul Român) Uvertura «Carnavalul roman» de Berlioz; Concertul în mi minor pentru pian şi orchestră de Chopin (solist: pianistul orb Imre Ungar).

22.05: Radio Jurnal. Sport.

22.25: Continuarea concertului simfonic: Simonia 4-a în mi bemol de Glazunow.

23.00: Muzică distractivă (discuri): Asul de pică şi Polka italiană de Poerschmann. (Telef.); Lied de Hugo de Groot şi Lied de Bussmann (voce: Franz Hoffmann. (Telef.); Dragostea ta de Jurmann Kaper şi Dacă n'aşi asculta decât inima de Lattes (voce: Tino Rossi. (Columbia)

23.55: Ultimele ştiri.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Recital Inioka.
NAŢIONAL: mat. Institutorii; seara: Omul şi masca.
REGINA MARIA: mat.: In amurg; seara: Cloşca.
COMOEDIA: la ora 2: Ora H; la ora 6: Absenţe nemotivate; seara: Ora H.
VESEL: mat. şi seara: Scurt circuit.
ALHAMBRA: mat. şi seara: 101 Alambra Melody.
LIGA CULTURALA: Cadavrul viu.
MODERN: Relache.
PATINOARUL OTETELEŞANU: deschis delda 9 dim.—9 seara.
FRANKLIN: (Ateneul Român): Ultimii Mohicani şi Hollywood Melody 1937.
DICHIU: Infamia şi Manevrele de toamnă.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL: Misiunea Brigăzii 41.
ARO: Vinovatul, jurnal şi complectare.
CINEMA A. R. P. A. „Simfonia Januluí» cu Rochelle Hudson, jurnal şi complectare.
ROXI: Misiunea Brigăzii 41.
FEMINA: Elisabeta regina Angliei şi complectare colorată.
FORUM: Reputaţia d-rei Allenbury şi Căsătorii Americane.
CENTRAL: Rin-Tin-Tin salvatori Caranga; Trupa de reviste Bonzo.
DARLY: Romeo şi Julieta şi Viaţa Pariziană.
OMNIA: Antonio Adverso şi Escadrila de noapte.
MANON: Sublima amintire şi Rapsodia dragostei.
MARCONI: Nemuritoarea iubire. Jurnal, revistă.
MODEL: Uniţi pe vecie şi Străjerii din Texas.
COTROCEI: Maria Stuard şi Soţie contra secretară.

Citiţi zilnic „Buna Vestire"

In pragul unui centenar: Ion Creangă, viul

II

Perfect răstignit pe această geografie stă «botul cu ochi» crescut mare, autorul adică însuşi Ivan Turbincă, pseudonimul rusesc al lui Creangă, al neamului, al rasei întregi.

Ivan Turbincă a fost o viaţă întreagă ostaş. Aşa cum au fost şi plăeşii din Ştefan cel Mare ostaşi de bună voe. *«Şi mai marii lui văzându-l că şi-a făcut datoria de ostaş l-au slobozit din oaste cu arme cu tot, să se ducă unde o vrea, dându-i şi două carboave de cheltuială.*

Terminându-şi îndatoririle de oaste (Domnii după războaie făceau mănăstiri) Ivan Turbincă se întâlneşte cu Dumnezeu. Omenia lui trece un examen nespus de greu, dăruind singurele lui carboave (*după ce-şi scapă căciula pe baltă zice: să fie de sufletul tatei*), cerşetorilor, Dumnezeu şi Sfântul Petru. Mucalit din firea lui ca şi Creangă ca şi Moş Nichifor Coţcarul şi ca toţi moşii moşilor de răzeşi, Ivan Turbincă nu cere ca răsplată decât binecuvântarea unei desage, în care să poată băga pe cineva. Acolo va pătimi ani de zile moartea făcută ostatecă puterii lui Ivan.

Aşa cum Ion, a băgat pupăza care-l supăra sub obroc, Ivan a vârât toţi dracii dintr'o casă blestemată în turbincă şi i-a bătut măr.

Oriunde e vorba de draci, aceştia au de suferit, în opera lui Creangă, din partea oamenilor. Chiar neisprăvitul de Dănilă Prepeleac, făcându-se pustnic capătă virtuţile minţii şi joacă nişte formidabile renghiuri împieliţaţilor. Dracul nu are adăpost prielnic în sânul acestui neam bine cuvântat.

Ivan Turbincă e un amestec de virtuţii alese şi de slăbiciuni omeneşti, este un păcătos iubitor de «guleaiuri» dar plin de dragoste pentru Dumnezeu, iubit de El pentru puritatea şi sinceritatea lui. este iconua omeniei neamului nostru ortodox: *«Ei Ioane, Ioane* (îi spune lui moartea)! *Numai răbdarea şi bunătatea lui Dumnezeu, cea fără de margini poate să precovârşească fără de legile şi îndărătnicia ta* (vai cât suferise moartea dela el). *De mult erai tu mătrăşit din lumea asta şi ajuns de batjocura dracilor, dacă nu-ţi intra Dumnezeu în voe, mai mult decât însuşi fiului Său*».

Este aici mai mult decât o glumă bună. Moartea care-l secerase, pentru a fi învinsă la urmă, pe însuşi Fiul lui Dumnezeu, nu a putut să-i facă nimic lui Ivan Turbincă. Şi atunci ea, hârca, şi-a dat seama că e voia lui Dumnezeu. Rasa asta nu poate pieri. Slăbiciunea lui Dumnezeu pentru creatura Lui e fără de margini. Deaceea moartea a rămas pururi neputincioasă în faţa neamului. Pentrucă Ivan trăeşte într'una şi se veseleşte: *«guleai peste guleai Ioane, căci altfel înebuneşti de urât». «Şi aşa a trăit Ivan cel fără de moarte veacuri nenumărate. Şi poate că şi acuma mai fi trăind dacă n'a fi murit».* Nu, rasa ta e nemuritoare Creangă, n'ai murit şi n'ai să mori.

Chipul tău blond şi liniştit se ridică deasupra blagosovitelor plaiuri şi coline ale Moldovei de Sus şi din pragul veşniciei acestui neam, ochii tăi mici, sclipitori de bucuria unei vedenii ce trece dincolo de sufletul nostru, învăluie satul care *«nu e lipsit de vederea acestei lumi»*.

Eminescu reprezintă pentru noi cristalizarea versului românesc, momentul de topire a virtualităţilor cari aşteptau de cine ştie când, într'o poezie cultă, perfectă, printr'un mesager al acestui viers, care este iarăşi geniul.

CREANGA ESTE COMPLECTAREA LUI EMINESCU pe planul a ceeace am numit mai sus omenia. Numai aşa se explică marea dragoste a poetului pentru Creangă. Diferenţele lor de cultură nu-i împiedecau să se înţeleagă, pentrucă amândoi erau creatori. Dacă Eminescu aparţinea prin participare la un curent european de cultură şi de poezie, Creangă era un geniu local, un creator de cultură locală, fără legături cu restul lumii decât această omenie pe care ne-a dat-o Dumnezeu şi prin care Ivan Turbincă a reuşit să rămână nemuritor.

Eminescu prin legăturile lui cu romantismul german ridică literatura română la universitate, în timp ce Creangă prin opera lui defineşte ethosul românesc, ridică latenţele lui tradiţionale la gradul de cultură, izolându-se astfel, personalizându-ne în acest răsărit printr'o cultură proprie.

Elementul de critică alăturat al acestei fundări de cultură a fost Carageale, adică un venit din afară dacă putem spune astfel. Eminescu şi Creangă au fost apariţii spontane, impinse de o necesitate a devenirii neamului, în timp ce Caragiale, adevăratul spiritus rector al secolului XIX românesc, a fost elementul de luciditate, de critică, ochiul limpede al veacului. De aceea critica lui este poate mai exterioară, mai puţin în sensul neamului decât a reacţionarului Eminescu dela Timpul.

Carageale a fost un prieten al civilizaţiei şi al umanitarismului (cărdăşia cu Dobrogeanu-Gherea sau Roneti-Roman), Caragiale era adevăratul spirit universal al secolului (cum a fost şi ardelean Titu Maiorescu) omul de deasupra, omul categoriilor eterne, cristalizate într'o adevărată conştiinţă universală.

Acum cu ocazia unui centenar de capitală importanţă pentru cultura noastră să stăm puţin să ne reculegem şi să recunoaştem ceeace ne e teamă a recunoaşte.

Am bâjbâit treizeci de ani, după întunecatul răstimp de la moartea lui Eminescu până la revoluţie, dând în bobote dela sămănătorism până la suprarealism ca orbeţii. Şi vorba căpitanului meu de oaste: «Şi-au făcut elevii datoria? Nu şi-au făcut-o». Dar nici nu puteau să şi-o facă pentrucă nu au avut timp. Ei era cei cari trebuiau să desăvârşească legătura deplină cu restul lumii, în secolul XX. Cei dinaintea noastră au fost şi cei de acum în parte suntem o neisprăvită pleiadă de trecere. Abia acum, în ultima clipă, dacă începem şi trebue să ne vrednicim, a ne numi pionieri. Şi abia spre sfârşitul veacului acesta dacă va veni generaţia complimentară generaţiei Creangă-Eminescu. Iar noi vom fi atunci poate pulbere şi uitare la picioarele celui adevărat al doilea veac de cultură ce se va aşeza.

Horia Stamatu

VIATA POLITICA

DESBATERILE PARLAMENTARE

Măsurile de ordine ale guvernului în discuția Camerei și Senatului.

Discursurile d-lor Octavian Goga și A. C. Cuza

Ședința se deschide la ora 4,5 d. a., sub președenția d-lui N. N. Săveanu.

Pe banca ministerială d-nii Djuvara și Alimănișteanu.

D. SCRIDON vorbește la sumar despre un articol apărut în România Nouă, în care d-sa este acuzat de a fi intervenit să se mușamalizeze chestiunea jidanului Wieder Moise, la care autoritățile au descoperit un depozit de dinamită.

Respinge calomniile susnumitului ziar.

Discursul d-lui Octavian Goga

D. OCTAVIAN GOGA examinează măsurile care le-a luat guvernul pentru pacificarea spiritelor și pentru întronarea liniștei în țară.

Cea dintâi măsură este închiderea universităților.

«Se dă un aspect moral foarte foarte puțin corespunzător și realităților și intereselor țării noastre — spune d-sa. Se dă impresia că la această crimă dela Iași este solidară întreaga studențime. Toată studențimea din țară este răspunzătoare pentru acest lucru?»

«Intr'o vreme când la universități e liniște — sau la unele universități, absolută liniște — ne pomenim deodată cu închiderea universităților».

«Ce va zice țara și ce va zice mai ales străinătatea, cum va judeca lucrurile având în fața ei hotărârea că tot învățământul universitar din România este pur și simplu suspendat?»

«Noi nu putem să îngăduim — când zic noi, cred că și dv. — ca să dăm impresia că un vânt de nebunie colectivă a atins tineretul universitar din țara noastră».

«Și la toate acestea, se mai adaogă și alte lucruri. Tineretul scos dela universități, din cadrul îndeletnicirilor lui normale, scos din viața lui de studiu și din viața lui colectivă, individualizat fiecare ins și trimis acasă, se anarhizează».

«Eu citesc în gazetă azi, domnilor deputați, că guvernul pune la dispoziție, pe seama studenților, trenuri ca să plece pe la casele lor, să se scape de ei, de aci, din București, dela Cluj, dela Iași. Apoi, în ce privește pe cei 40.000 de studenți trimiși acasă, închipuiți-vă dv. care este consecința? Vreți liniște în țară? Intorși acasă, fiecare din acești studenți, în mod normal, vor lua contact cu părinții lor, cu rudele lor, vor fi un colocviu reciproc, se vor întreba unii pe alții cari sunt pricinile pentru cari au plecat acasă.

Vreți liniște? Nu veți avea liniște. Sunt măsuri toate acestea cari laolaltă vor atrage după sine și mai mare efervescență în țară?

D. V. PRELIPICEANU: Vreau să atrag atenția domnule deputat Goga, dacă îmi permiteți, asupra următorului fapt:

D. OCTAVIAN GOGA

Este un cămin al orfanilor de război studenți. Ei sunt în număr de câteva sute. Acest cămin este condus de un ofițer invalid de război. Acești studenți cari nu au părinți, sunt acum fără cruțare mânați din cămin afară și trimiși pe la casele lor, deși ei nu au case.

D. OCTAVIAN GOGA: Trimiși pe stradă.

D. V. PERLIPICEANU: Cu acest prilej, ei mi-au arătat amărăciunea și desnădejdia lor printr'o delegație care a venit la mine și care m'a întrebat: dar noi, cari nu avem părinți și cari și în timpul vacanței și al verei stăm tot aci, în cămin, unde ne ducem? Ne scoate afară fără nici o cruțare.

Țin cu această ocazie să aduc la cunoștința Camerei și această întâmpinare a studenților orfani de război.

Inchiderea căminurilor

D. OCTAVIAN GOGA: Trecând la al doilea punct, închiderea căminurilor, doresc să vă atrag atențiunea că mi se pare deasemenea o măsură pripită.

S'a vorbit aici numai despre două categorii de căminuri, despre căminurile orfanilor de răsboi și despre acel cămin în care sunt studenții veniți aici de dincolo de hotare.

«Eu pun în întregime chestiunea căminurilor. In definitiv ce sunt aceste căminuri? Sunt adăposturi sărace pentru tinerii noștri săraci, cari dela răsboi încoace ies dela țară, trec prin acest exod de care vorbeam eri dela sate la orașe și reprezintă pe copiii țăranilor noștri. Ca sufletul lor este în clocot! Să-l remediem, să ne coborîm în acel suflet.

«Dv., domnilor deputați, cred că vă dați seama că acest tineret care trăește în condițiuni materiale foarte grele, și în condițiuni de ordin moral umilitoare care trece pe sub furcile caudine a umilinței, care a trăit o viață de mizerie absolută și fizică și morală acest tineret cu sensibilitatea lui nu trebue anarhizat, nu trebue aruncat în stradă.

A închide căminurile înseamnă a-i scoate din orice cadru de supraveghere și a-i trimite pe unii pe stradă iar pe alții pe la casele lor cu toate consecințele.

Eu protestez împotriva acestui lucru și cred că măsura este pripită».

D-sa spune în continuare, că mai toate căminurile sunt sau rezultanta contribuțiunei județelor, sau dacă nu sunt acțiuni de caritate, nu sunt câtuși de puțin rezultanta unor acțiuni de stat.

Generozitatea statului pentru studențimea română a fost foarte măsurată.

STUDENȚII OPRIȚI SA FACA POLITICA?

Interzicerea studenților să facă parte din vrun partid politic sau să participe la manifestațiuni politice, sub sancțiunea exmatriculărei este o măsură greșită.

«Cum adică, exercițiul drepturilor politice la acela cari sunt majori se poate suprima? Când un tânăr student împlinește 21 de ani atunci el intră conform legilor în vigoare în deplinul exercițiu al drepturilor lui politice? O să intervină situațiunei foarte paradoxale. Va să zică tânărul student nu va avea drepturi politice și va fi exmatriculat.

Tineretul nostru să fie așa de vitreg tratat de noi, să-i spunem că tificat așa de trist, să-i spunem că n'are dreptul să-și manifeste opiniile politice?

Domnilor, eu nu vreau să mă ocup mai pe larg de clocotul tineretului universitar, dar îmi dau perfect seama că la 21 de ani există o stare sufletească determinantă de altruism, de generozitate, de avânt, de entuziasm în fața marilor probleme naționale. Dacă cineva ar vrea tot veacul al XIX-lea la noi să-l caracterizeze în toată evoluția lui politică, cred că n'ar fi greșită această definiție: «reformele României, mișcarea tinerească». Din anul 1848 dacă vreți, de la Bălcescu și Avram Iancu cari erau studenți și până astăzi în toată evoluția de simțire și gândire politică a neamului, tineretul a fost avantgarda mișcărilor naționale la noi.

Inainte de război, mișcarea de altruism, de mâini curate, de protestare, de apropeirea granițelor, cine a făcut-o dacă nu acești studenți?

Acum, acestor studenți, acestui corp de elită ca simțire românească, noi să-i retragem drepturile firești, politice, de a-și manifesta opiniile lor?

Nu, domnilor. Indrumarea tineretului pe căi bune, creșterea tineretului în mod normal, scoaterea tineretului de sub aceste furci caudine ale umilinței în care trăește, acestea trebuesc făcute, nu însă înlăturarea tineretului cu totul dela manifestarea ideilor lui în fața situațiunilor politice.

A scoate tineretul din mișcarea politică, adică a-l priva de dreptul firesc de a-și arăta părerile în fața marilor curente de simțire și de gândire, care agită neamul, ar echivala pur și simplu cu înlăturarea mișcării naționale, cu strivirea mișcării naționale»

SE CONTESTA PREOȚILOR DREPTURILE DE A LUA PARTE LA MIȘCAREA NAȚIONALA

Mai departe oratorul demonstrează cât de greșit se procedează, contestându-se preoților dreptul de a lua parte la mișcarea naționalistă.

Se face o greșală. Să se lase liberă manifestarea gândirii și simțirii preoțimei, fiindcă ea, ca și'n trecut, se află pe adevăratul făgaș al istoriei.

Preoțimea noastră spune d-sa, în tot cursul vremurilor, a fost în fruntea mișcărilor noastre naționale. Dați-mi voe, mie în această privință, să vă spun câteva cuvinte, mie nu numai că sunt fiu de preot, dar sunt dintr'o regiune unde, dacă nu ar fi intervenit rolul preoților în viața noastră politică, însăși existența noastră de stat ar fi fost primejduită.

Preoți cu crucea în frunte am avut noi în trecutul nostru și potrivit rânduelii acestei tagme, atribuțiilor istorice ale preoțimei se îndeplinește misiunea preoților și astăzi, când preoții sunt susceptibili la curentele de simțire și de gândire care agită organismul sufletesc al neamului nostru.

Noi nu putem să înfrânăm într'un fel sau altul manifestarea limpede a tagmei preoțești și nu putem să stânjenim preferințele tagmei preoțești față de un curent de gândire sau față de alt curent de gândire».

Preoțime are în suflet dragoste și ură. Dragoste pentru mișcările care pleacă dela altar și se întorc la altar. Ură pentru acel care sapă la temelia țării.

Tot ce ați făcut sunt gesturi desordonate, care denotă fierberea din rândurile dvs.

D. *ministru al cultelor* răspunde că măsura guvernului de a opri preoțimea dela manifestații politice, privește numai pe acei preoți care îndeamnă la răzbunare și crimă.

Este necesar ca preotul să rămână în politică, dar politica s'o facă în afara bisericei.

Se intră în ordinea de zi, luându-se în discuție proectul de lege pentru organizarea și încurajarea agriculturei.

Ședința se ridică la ora 9¼.

SENATUL

Ședinta din 3 Martie 1937

Ședința se deschide la ora 4.30 sub președenția d-lui Purcăreanu.

Pe banca ministerială d-nii *D. Iuca, Ștefănescu-Goangă, Paul Angelescu* și dr. *C. Angelescu.*

I. P. S. S. Patriarhul MIRON arată că dupăce capii tuturor partidelor politice s'au pronunțat împotriva asasinatului dela Iași, Biserica Română se declară categoric împotriva oricărui atentat, crime sau violențe, fiindcă nu există biserică creștină și nici-o altă biserică care să aprobe asemenea crime.

D. A. C. CUZA nu înțelege cari or putea fi motivele acestui asasinat.

După părerea d-sale numai d. Costăchescu ar putea să explice fiindcă aceste motive nu pot fi căutate decât în simpatiile ce le are d. Bratu în masa antifasciștilor sau comuniștilor.

D. COSTACHESCU spune că ori care ar fi motivele la vârsta d-sale d. Cuza nu poate să aprobe atentatul.

D. A. C. CUZA nu aprobă atentatul dar înainte de a veni guvernul cu măsurile ce le-a găsit de cuviință mai bine ar fi găsit întâi pe atentatori.

Protestează în fața faptului că pentru 3-4 atentatori 30—40.000 de studenți au fost lipsiți de cursuri.

Guvernul nu face prin acest gest decât să infiltreze în sufletele lor desnădejdea și disperarea.

Protestează energic contra acestei măsuri.

S'a interzis studenților de a face politică. Este absurd.

Cine să facă atunci plitică, să lumineze cu lumina luata dela Universitate masa poporului ce zace în întunerec.

Arată deasemenea că guvernul a luat și măsura de a se interveni pe lângă I. P. S. S. Patriarhul de a se pedepsi preoții ce fac politică.

Dacă studenții și preoții nu vor face politică atunci nu mai rămân decât agenții electorali și comuniștii.

Măsurile luate însă sunt inutile fiindcă studenții nu pot fi îndepărtați dela crezul lor.

Cine vine cu asemenea măsuri arbitrare dovedește că nu mai este la înălțimea chemării și deci să se retragă.

I. P. S. S. NICULESCU mitropolit unit înfierează acest atentat ce dezonorează neamul și ideea creștină ce este la baza acestui stat.

Declară că acest gest trebue înscris în cartea neagră a neamului.

COMUNICARI

A. SAMOIL, comunică min. de finanțe un memoriu din partea văduvelor de război cari au pensii de mizerie.

APOSTOL POPA face o comunicare min. de finanțe pentru a veni cu un proect de lege, pentru modificarea art. 46 din legea veniturilor publice.

D. D. IUCA depune proectul de lege pentru organizarea artelor plastice în numele ministrului cultelor.

D. MARIUS GEORGESCU depune un proect de lege pentru modificarea învățământului superior.

ORDINEA DE ZI

Discuția generală a proectului de lege pentru complect. unor dispozițiuni din legea inv. univ. raportor d. Diaconescu.

D. N. IORGA arată că acest proect de lege nu era necesar în fața unor alte legi cari trebueau să primeze.

Anarhia nu se poate corecta prin acest biet proect de lege. Arată totdeodată lipsa de eficacitate a acestei legi.

Arată că d-sa v'a combate articol cu articol acest proect care dacă nu poate fi înlocuit cel puțin să poată fi îndreptat dar, fiind la sfârșitul sesiunei era mult mai bine să fi contat și timpul și cerneala de tipar ce se prăpădește în vânt cu acest proect.

D. COSTACHESCU cere deasemenea ca acest proect să nu devină o literă de lege fiind clădit pe temelii cât se poate de șubrede.

Arată că nu se poate trece acest proect la care s'a cerut urgența extremă când în primul rând nu au primit nici răspunsul Universităților.

D. A. C. CUZA

Fiindcă statul care este vinovat de situația tulbure de azi vrea să facă o diversiune scoțând țapi ispășitori pe profesorii universitari. Repune apoi în discuție etentatul dela Iași.

D. MANOILESCU arată ca să preciza ca până la această oră nu se știe dacă atentatorii sunt sau nu studenți.

D. STOICESCU face o critică asupra acestui proect, dar arată că în fond el are și părți bune. Cere deci votarea proectului.

D. HURMUZESCU combate proectul fiindcă este o greșala a acuza însăș cea mai de elită pătură a țării pătura prof. universitari, de pactizare și singurii vinovați de anarhizarea tineretului de azi.

D. prof. dr. DANIELOPOL susține proectul de lege arătând că nu este posibil a se admite că acest proect depus de însăși doi profesori univ. jignește universitatea.

D. ȘTEFANESCU GOANGA arată că tocmai pentru că Universitatea să fie fără pată a depus acest proect.

Ședința se ridică la ora 8,15.

I. M.

Dela „Frontul Românesc"

Joi 4 Martie a. c. ora 7 seara, la Cercul de Studii al «Frontului Românesc» din B-dul Elisabeta 8 et. 2, va conferenția d. avocat Grigore Ed. Ghica despre: «Justificarea reacțiunei elementului național».

Conferința va fi prezidată de d. C. Angelescu, președintele organizației Capitalei a «Frontului Românesc».

Neutralitatea permanentă a Statelor Unite

WASHINGTON, 3 (Rador). — Senatul a adoptat azi proectul de lege cu privire la neutralitatea permanentă a Statelor Unite. Proectul a fost trimis la Camera Reprezentanților spre a fi votat și de această adunare.

Audiențe la Suveran

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 3 Martie 1937 Majestatea Sa Regele a primit în cursul diminetii în audiență de lucru pe:

D. Gheorghe Tătărescu, președintele consiliului de miniștri și ministru de interne.

D. ing. Radu Irimescu, ministrul aerului și marinei.

D. Vasile P. Sassu, ministrul justiției și ad-interim la ministerul agriculturei și domeniilor.

D. dr. I. Costinescu, ministrul sănătății și ocrotirilor sociale.

Noul mareșal al Palatului

D. colonel adjutant regal Ernest Urdăreanu a fost numit mareșal al Palatului.

Mareșalul Palatului îndeplinește la noi un rol deosebit de important dar de ajuns de puțin cunoscut de marele public. Dânsul este șeful Casei Militare și Civile a Majestății Sale Regelui. In această calitate în grija sa sunt date toate legăturile pe care cetățenii individual le pot avea cu Majestatea Sa Regele.

Astfel dela un fost prim ministru, care solicită o audiență Majestății Sale, până la invalidul de războiu care adresează o petiție în care-și spune durerile, toți intră în contact cu mareșalul Palatului.

De aceia numirea ca mareșal al Palatului a unui om tânăr cu multiple calități, cu un deosebit tact și cu o mare putere de muncă, cum este d. colonel Urdăreanu nu poate decât să bucure pe toți acei care doresc cât mai mulți tineri la locurile de răspundere.

O lecție politică pe zi

Critica socialismului

Cea dintâi și cea mai gravă învinuire care se aduce socialismului și mai ales socialismului marxist este privitoare la concepția despre lume și despre viață care stă la baza acestei doctrine. *Toată filozofia socialistă, este o filozofie materialistă.*

De altfel, concepția lui Marx a născut pe urma studiilor istorice făcute de dânsul din care el a tras concluzia — exagerată dacă nu falsă — că factorul determinant în toate faptele istoriei este *interesul material*. Cu alte cuvinte, toate marile evenimente din viața popoarelor nu sunt urmarea unor aspirațiuni de ordin sufletesc, nu sunt rezultatul unor năzuinți religioase sau naționale ci bogăție și putere materială.

Acest materialism filozofic care trădează origina evreiască a lui Karl Marx, este contestat și negat de toți cei care își dau seamă că popoarele se conduc de atâtea ori de motive ideale și chiar mistice. Cum s'ar explica oare cruciadele, războaele religioase și chiar războaele naționale, în care bogăția care se distruge este de multe ori mai mare decât cea care se câștigă, dacă popoarele nu s'ar lăsa bucuros conduse de îndemnuri lăuntrice dezinteresate?

Dar, în afară de aceasta, se impută socialismului că reduce toată problema economică la o problemă de repartiție, atunci când dezvoltarea din ce în ce mai mare a *producției* este condiția de existență și de propășire a societății omenești.

Socialismul urmărind să împartă cât mai bine produsul muncii în favoarea lucrătorilor până la a anihila total partea patronilor și a conducătorilor economici, riscă să omoare orice interes personal al oamenilor, care au astăzi inițiativa economică și să oprească astfel în loc viața economică.

Exemplul pe care în societatea de astăzi îl oferă intreprinderile de stat, este concludent în această privință. Intreprinderile de stat sunt aproape niște întreprinderi socializate.

Proprietarul și patronul lor este Statul, adică comunitatea, iar administrarea lor se face prin funcționari reprezentanți ai colectivitățiit. Or, este cunoscut că aceste intreprinderi — chiar când se bazează pe monopoluri și alte privilegii — sunt mult inferioare intreprinderilor private, sub raportul economic. In ele conducerea este mai puțin bună și risipa — mai ales pe calea inflației de funcționari — e enormă.

In sfârșit în aceste intreprinderi neexistând interes personal și direct al conducătorilor, fiecare funcționar nu este preocupat decât cum să-și apere responsabilitatea sa personală, așa că aceste întreprinderi se amorțesc în biurocrație și în paperaserie.

Celelalte critici care s'au adus socialismului, ni le rezervăm pentru «lecția pe zi» în care vom face critica comunismului, acest văr bun al socialismului.

Profesor

Monștrii democrației

Albert Honigmann

Simbol grotesc al atotputerniciei presei jidovești în Țara Românească

Cred că din cele ce am scris până acum, opinia publică din această țară și-a putut face o idee fidelă și obiectivă, despre ceeace reprezintă ca om, ca «ziarist» și ca încercată căpetenie de bandiți, monstrul jidov ALBERT HONIGMAN, fost sfetnicul intim al bancherului falit ARISTIDE BLANK, fost co-director și prim redactor al ziarelor jidovești ADEVARUL și DIMINEAȚA și actualmente co-director și co-proprietar al ziarului palestinian Lupta.

GANGSTERUL, PRIVIT «A VOL D'OISEAU»

Dacă ar fi să recapitulăm cele denunțate de noi prin presă aci și de alții dela tribuna Parlamentului, ar trebui să constatăm că acest monstru circumcis, ridicat ca un păduche năzdrăvan asupra Capitalei românești din ghetto-urile din preajma Târgu-Cucului, este cea mai reușită exemplificare a «gazetarului» jidan din România.

In primul rând e de origină obscură: nimeni nu știe de unde a apărut, cine-l întreține, ce urmărește, ce mașinează.

Apoi e urât ca o hienă, atât la propriu cât și la figurat și sub ori ce aspect l-ai privi. E destul ca să-ți apară înainte, gros și gras, puțind a seu rânced și a mahorcă rusească, cu fruntea teșită și cu obrazul schimonosit de obrăznicie, pentru a te simți podidit de nevoia invincibilă de-ai apăsa măcar odată călcâiul pe vârful nasului.

In al treilea rând, honigmanul e prost ca un burlan de bucătărie și cu desăvârșire agramat și analfabet. Stilul său, reamintește gorila degenerată și libidinoasă. Din «scrisul» său transpiră necontenit dorința bolnavă de a pângări, de a batjocori, de a insulta necontenit pe aceia cari l'au tolerat să se aciuieze și să se îmbogățească printre noi și în dauna noastră.

Honigmanul e, bine înțeles, amoral din născare și imoral din principiu. Minte, înșeală la cântar, fură, săvârșește fără să ezite și fără să crâcnească faptele cele mai abominabile. Cu un singur gând, cu o singură preocupare, cu o obsesie unică: Să câștige cât mai mult și cât mai repede din toate acestea.

In afară de o multitudine de coțcării și de escrocherii mai mici, această rapace fiară jidovească a săvârșit o serie de crime îngrozitoare, CUNOSCUTE, IDENTIFICATE ȘI CALIFICATE CA ATARE DE CATRE JUSTIȚIE:

A înlesnit introducerea în țară PRIN CONTRABANDA, a unor cantități imense de mărfuri bolșevice, prohibite în repetate rânduri la import. Sumele enorme rezultate din comercializarea acestor mărfuri prohibite, slujeau apoi la finanțarea turburărilor și răscoalelor comuniste din România, ca și la finanțarea presei coruptrice și sedițioase din Sărindar.

Astfel, toate atentatele și toate «loviturile» bolșevice realizate la noi în detrimentul liniștei publice între 1927 și 1932, inclusiv marile turburări de la Atelierele C. F. R. Grivița cari au costat viața și libertatea atâtor muncitori creștini naivi, au fost plătite cu bani aduși — indirect — la București de către gangsterul Albert Honigman. De așișderi «Lupta» după propria mărturie scrisă și recunoscută în repetate rânduri a monstrului, a încasat ani de-a rândul, câte 200 mii lei lunar din acele fonduri blestemate.

Același honigman, a organizat prin intermediul nepotului său AUREL ȘARF, un oficiu samsaricesc, unde se comercializa în stil mare traficul de influență, escrocheria și șantagiul.

Oficiul acesta samsaricesc se numea — în derâdere de sigur — REPREZENTANȚA ROMANEASCA!».

După ce această REPREZENTANȚA tâlhărească și jidovească n'a mai putut realiza afaceri veroase pe socoteala Statului, conducătorii ei, de acord cu honigmanul suprem, s'au oprit la hotărârea ca să lichideze o întreprindere având un capital efectiv de maximum cincizeci de mii de lei, cu un beneficiu de cel puțin CINCISPREZECE MILIOANE. In consecință, ei au dat foc hardughiei Reprezentanței, după ce au asigurat-o în prealabil și au încasat apoi o primă de asigurare de UNSPREZECE MILIOANE lei, dintre cari patru milioane, partea ziarului LUPTA! Această primă nu s'a putut încasa însă, de cât după o lungă înșiruire de falsuri, de escrocherii și de șantagii.

INEXPLICABILELE EZITARI ȘI LAPSURI ALE AUTORITATII ȘI JUSTIȚIEI

Dacă honigman ar fi fost un simplu borfaș el ar fi suportat cu siguranță toate consecințele isprăvilor sale criminale. Cu alte cuvinte, ar fi în momentul de față pensionarul perpetuu al OCNELOR MARI. Dar el era mai rău de cât un borfaș de rând: el era un mentor (jidan) al opiniei publice; era în situația de a face rău, de a provoca dezastre iremediabile cu infinit mai mare ușurință de cât ori care alt găinar. Deci, SE IMPUNEA CA EL SA FIE PEDEPSIT MULT MAI ASPRU, IMEDIAT CE A FOST DESCOPERIT.

In realitate însă — și aci începe partea cu adevărat abominabilă a procesului — jidanul a fost acoperit cu o suspectă, cu o criminală perseverență, chiar după ce a fost identificat ca spion, contrabandist, traficant de influență, șantagist și incendiator.

Așa, de exemplu, după desvăluirea marilor contrabande de mărfuri sovietice, ALBERT HONIGMAN a fost arestat pe loc, clasificat numărul 1 printre acuzați și înfundat la Văcărești. Mandatul lui de arestare a fost confirmat până și de suprema instanță, INALTA CURTE DE CASAȚIE. Și desigur că, lăsat numai pe seama justiției, hidosul tâlhar ar fi înfundat cu siguranță ocna. Dar procesul n'a fost lăsat numai pe seama justiției și el nu s'a judecat în condițiuni normale. Francmasonii, politicianii putregăiți și spertarii și-au băgat și ei coada.

Rezultatul: pentru salvarea respingătorului criminal a fost modificată o lege, iar el a putut fi făcut scăpat.

In chestiunea cu incendiatorii, cu șantajul și cu unsprezece milioane infulecate dintr'o singură înghițitură, lucrurile au fost învârtite și mai frumos: marii vătafi de bandă, capii tuturor răutăților în frunte cu giganticul hoțoman și asasin *Albert Honigman*, au fost scoși pur și simplu din cauză.

ADRIAN BALTAG

SPORT

Atenţie, Juventus!

Scoateţi-i afară

N'au trecut decât puţine zile dela anostul «regal» bucureştean dintre Venus şi Juventus, terminat cu strălucita victorie — **în special ca scor** — *a negrilor, când spectatorii români n'au avut numai ocazia de-a face considerente de ordin strict tehnic ci şi de-a căpăta o dovadă* **în plus de** *soliditatea ideii de naţionalizare în sportul nostru. O dovadă pe care n'o vom lua dela Venus — învingătorul şi exponent al acestei idei — ci tocmai dela Juventus — învinsul. Lucrul e în aparenţă, poate, paradoxal şi de autentică realitate. Ne explicăm: cine n'a privit partida dintre negri şi roş-albaştri numai cu ochi de suporter interesat, ci printr'o prizmă mai largă, mai obiectivă, mai înţelegătoare, a distins faptul că unsprezecele juventist n'a oferit numai viziunarea unui joc slab şi demoralizat, ci şi a unei mici dar reale, din păcate, tragedii a elementelor româneşti care şi-au încercat posibilităţile pentru a repara, reumatismele, reaua voinţă şi bătrâneţele coechipierilor lor minoritari. E greu de crezut că a fost Duminica trecută vre-un spectator cât de pătimaş sau necunoscător care să nu fie de acord că jucătorii români din garnitura roş-albastră* — Brandabura, Petrescu, Zăinescu, Vaida şi Stanciu — *au făcut şi imposibilul, desfăşurând un joc disperat, hotărît, însufleţit şi chiar dur, în nota impusă de footballul modern, în fine un joc demn de specificul neamului lor, pentru a corespunde încrederii conducerii şi suporterilor lor. Iar aceste străduinţe au fost încadrate de cine? De un* Korony, *tristă epavă a unui fost jucător, de un Palmer (cap-picior-lemn), de un Braun, ex-vedetă scializată într'un club francez de mâna şaptea şi de un Endroffi, ale cărui calităţi de «puncheur» vrednic de cel mai autentic super-greu nu pot fi, ce-i drept contestate* — **toţi tighioane minoritare prost inspirate, răuvoitoare şi bine plătite, pripăşiţi într'un club** *de invidiat renume prin «priceperea» şi bunăvoinţa răposatului* **comitet** *de conducere a Juventusului, trista tripletă Melberth, Romano, Brotman. Urmările activităţii acestora au ieşit în tristă evidenţă săptămâna trecută având strălucita comportare a elementelor băştinaşe, sforţările şi străduinţele lor au apărut în izbitor contrast cu jocul minoritarilor, vlăguit, deslânat, fără pic de voinţă, stupid uneori. Credem că nici un spectator minoritar n'ar avea de ales între activitatea excelentă a agresivilor Petrescu şi Brandabura şi parodia de football demonstrată de Korony sau Palmer.* Iată deci cum ideia superiorităţii elementului românesc *apare opiniei publice din ţara noastră evidenţiată nu numai prin rezultatele realizate de cluburi eminamente compuse din Români ci şi prin* compararea randamentului individual, dela jucător autohton la jucător minoritar. Dar dacă acum puţine mai pot fi vocile care să se mai ridice împotriva acestui imperativ categoric — sport românesc cu Români — conducătorii clubului Juventus par a nu fi auzit încă de noile postulatii naţionale.

Dela noua conducere aşteptăm ridicarea clubului prin principiul românizării complecte a cărui cauză a fost îmbrăţişată de Unirea Tricolor mai întâi, apoi de Venus, Victoria, Universitatea şi de Gloria şi. Crişana în ultimul timp. Crudă deziluzie! Matchul de Duminica trecută ne-a edificat! El ne-a dovedit că la Juventus mai subzistă, din păcate, acea inerţie care încă de pe vremea conducerii minoritare (era şi explicabil) îşi găsea intronarea. Şi e păcat! E păcat ca tinerele elemente româneşti să-şi irosească vlaga într'un club care încă n'a înţeles menirea sportului; e păcat — în fine — ca Juventus să retrogradeze, căci spectrul lanternei roşii îşi vesteşte prezenţa. Toate acestea din cauza unor racile minoritare care sug un buget anemiat pentruca să-şi plimbe trândăvia — dolce farmiente — nu numai pe Calea Victoriei ci şi pe terenurile de sport. Căci ce e mai trist e că interii Juventusului sunt salarizaţi pentru serviciile (ce ironie!) ce le aduc clubului lor cu 7500 lei lunar, în dauna jucătorilor români care primesc exact pe jumătate.

Noi vom reproşa nouilor conducători români ai Juventusului faptul de-a fi trecut cu vederea formula curentă a românizării — pe care multe echipe o binecuvântează acum — servind şi propriile interese şi o cauză naţională.

Nu credem însă că vor întârzia să revie la calea cea adevărată. Ar fi periculos! N'au doar timp de pierdut. *Să procedeze cu toată energia neţinând seamă de nici-o prejudecată. Au ocazia să introducă în echipa primă elementele româneşti dintre juniori, cari, credem — îşi vor face toată datoria, încercând ca în sezonul viitor în caz că aceştia nu vor da deplină satisfacţie, să recurgă la achiziţii din atâtea şi atâtea cluburi de Români, din Capitală şi provincie.* Dar pentru moment se cere urgent stârpirea răului minoritar. Şi dela rădăcină. Scoateţi-i afară, d-lor conducători juventişti — doar ştiţi — sperăm — măcar acum — ce pot! Scoateţi-i afară.

MIRCEA C. POPOVICI

P. S. Să fie devărat că la Juventus mai sunt 2—3 evrei care să justifice întrucâtva o glumă răutăcioasă: «Cine nu-i la Iacoby e la Juventus»!

Footballul în străinătate

Finala Cupei Germaniei s'a disputat la Berlin pe terenul Poststadion, între reprezentativele provinciale din regiunea Rinului inferior şi Saxonia, în faţa a 45 mii de spectatori, dintre care 15 mii din Saxonia.

Reprezentativa Rhinului Inferior a învins, după un joc foarte disputat, cu 2—1, câştigând astfel cupa.

*

La Paris, pe stadionul Parc de Princes, se joacă azi matchul dintre echipele selecţionate ale armatelor Belgiei şi Franţei.

Partida contează pentru campionatul intermilitar, care se dispută anual între armatele Angliei, Franţei şi Belgiei.

*

O partidă internaţională de football se va disputa la 11 Aprilie între echipele selecţionate de amatori ale Franţei şi Cehoslovaciei.

S'a fixat lotul de boxeuri pentru campionatul Europei amatoare

In ultima sa şedinţă, comitetul federaţiei române de box a fixat următorul lot de boxeuri amatori dintre care se va selecţiona echipa României pentru campionatele Europei ce se vor ţine la Milano în luna Mai:

Categoria muscă: Niculae Rădan şi Niculae Georgescu.

Categoria cocoş: Marin Gaspar, Ion Ivănescu şi Anton Oşca.

Categoria pană: Ludovic Gilleze, Ion Rogozeanu şi Niculae Tinichez.

Categoria uşoară: Ion Anghel, Iacob Gheorghe şi Const. David.

Categoria semi-mijlocie: Niculae Bănescu şi Grigore Jelesneac.

Categoria mijlocie: Leonida Colldis şi Niculae Stănescu.

Pentru categoriile semi-grea şi grea nu a fost desemnat nici un boxeur.

Echipa naţională va fi si românească

In lumea sportivă a produs emoţie ştirea că echipa noastră naţională în matchul cu Cehoslovacia va fi formată numai din români.

Ştirea nu este încă verificată, dar ne place să credem că este adevărat.

Potrivit concepţiei şi luptei noastre, noi cerem românizarea reprezentativelor naţionale fără proporţii şi fără excepţii. Nici chiar pentru Bodola, care a mai dat odată dovada că ştie să trădeze.

Scrimă

Un match România Cehoslovacia

Federaţia română de scrimă a dus la bun sfârşit tratativele cu federaţia cehoslovacă pentru angajarea unui turneu între reprezentanţii celor două naţiuni.

Turneul se va desfăşura la Bucureşti între 18 şi 20 Mai.

Competiţia se va desfăşura pe echipe şi la toate cele trei arme spadă, sabie şi floretă.

Carnet

Articolul nostru de astăzi «Scoateţi-i afară» este scris de un membru al clubului Juventus. Este cu atât mai interesant.

*

Se spune că excelentul jucător venuzist Iordăchescu va reapare în poarta echipei sale Duminica viitoare, în matchul cu Chinezul;

*

In numărul nostru de eri am anunţat pedepsele aplicate de federaţia de ping-pong minorilor ovrei şi unguri cari ne-au batjocorit interesele naţionale în campionatul mondial dela Baden. Şi ne exprimam o relativă mulţumire că măsurile — de altfel destul de indulgente — au fost luate până în cele din urmă.

Dar lucrurile nu sunt chiar atât de simple pe cât par. Noi am spus de atâtea ori că vinovaţii principali nu sunt iresponsabilii nevârstnici, ci majorii cari i-au trimis la campionat, adică tocmai aceia cari au aplicat pedepsele. De aceea susţinem că domnii aceştia au decăzut din calitatea lor justiţionară. Mai vinovaţi decât ori ce vinovat, ar fi trebuit ca ei să sufere primii rigorile unor greşeli cari le aparţin. Este cazul să se sesizeze forurile superioare — U.F.S.R. şi O.E.T.R. — pentru a pune capăt debandadei şi inconştiinţei înscăunate la conducerea celei mai francmasonice federaţii sportive române.

*

Săptămâna aceasta F. C. Rapid nu va mai înşela lumea cu povestea Baratky.

Conducerea încă feroviară a foştilor feroviari se teme de o reacţiune drastică şi îndreptăţită a publicului.

*

Se duc tratative pentru organizarea unui match triunghiular, între echipele de boxeuri amatori ale Cehoslovaciei, României şi Jugoslaviei.

Iniţiativa aparţine federaţiei române de box şi matchul urmează să se dispute la Timişoara în luna Iunie.

*

Venus, Unirea Tricolor, Juventus şi F. C. Rapid fac azi antrenamente, în vederea etapei de Duminecă.

*

Duminică 7 Martie, va fi organizat în sala teatrului Regina Maria, campionatul Capitalei de lupte greco-romane amatoare, organizat de federaţia română de lupte şi altere, Regiunea de Sud.

*

In clasamentul primei legi engleze de football conduce echipa *Charlton Athletic* cu 41 de puncte realizate în 31 de matchuri. E urmat de Arsenal cu 39 puncte şi Manchester City cu 36 puncte.

*

In clasamentul primei divizii italiene conduce *Bologna* cu 31 puncte. Urmează Torino şi Milan cu câte 29 puncte.

*

In ultima şedinţă, comitetul federaţiei române de box, a fixat un lot de boxeurii amatori dintre care se va selecţiona echipa română, care va trage la campionatele Europei, ce se vor desfăşura la Milano, în cursul lunei Mai.

In vederea soluţionării acestei echipe vor fi organizate mai multe matchuri amatoare, dintre care primul va avea loc Joi 11 Mai în sala A. C. T. din Capitală.

Cupa României

Comisia Cupei României a ţinut aseară şedinţă.

S'a decis cu această ocazie ca matchurile ce se vor disputa în Capitală în viitoarea etapă să se joace astfel: F. C. Rapid—C. A. O. şi Venus—Chinezul să se cupleze, iar partida Sportul Studenţesc—Telefon Club să se dispute în dimineaţa zilei de 21 sau 20 Martie pe arena Venus.

Atletism

Biroul F. R. A. s'a întrunit aseară, la ordinea de zi având de discutat chestiunea Balcaniadei atletice, care urmează să se desfăşoare anul acesta la Bucureşti. Cum organizarea acestor jocuri depinde de procurarea fondurilor — care până acum nu sunt suficiente unei bune organizări — s'a amânat cu o săptămână luarea unei decizii.

Pe urmele Satanei

Disolvarea masoneriei „scoţiene"

Intr'un număr trecut am arătat care este disolvarea în speţă, a masoneriei române.

Cu mijlocul acestui procedeu de disolvare ritualică se caută întărirea spirituală a operei şi puterilor ei, părăsindu-se materialul.

Se cunoaşte legenda templului lui Solomon, clădit de Hiram, omorât de maeştri şi compagnoni pentruca-i fura ştiinţa. Se cunoaşte mai puţin însă faptul că acestui templu iudeu i s'a sortit, de către făuritorii lui o destinaţie universală, o internaţională *cum am numi noi astăzi şi o eternitate, o continuă reîncepere. Şi mai trebuia să reprezinte, după preceptele lui Talmuz, nu o sortire metafizică, de cercetare abstractă, ci o continuă luptă de* realizare practică, *în faptă, în acţiune.*

Pentru a da templului această dublă valoare Hiram, executorul, ce reprezenta armonia *şi* perfecţia, *a fost omorât, în realitate de fratele Regelui Solomon, pentru a dedica viitorului templului acestuia* frământarea, lupta împotriva stabilităţii şi echilibrului — *luptă în care Talmuz găsea calea spre perfect.*

MASONERIE SCOŢIANA, CU ARHITECTURA JIDOVEASCA

Masoneria scoţiană a luat din această legendă toate destinele ei spirituale: menţine templului lui Solomon o internaţională, luptă să-i creieze o eternitate şi-şi consumă forţele în ruperea armoniilor. Dar a mai luat din această legendă ceva: morţii lui Hiram îi apropie temporalele dispariţii şi disolvări de temple masonice, cu acelaş atribut: o disolvare materială trebue să însemne ca în legenda lui Hiram şi preceptele lui Talmuz, o întărire a operei spirituale, o cu atât mai mare realizare în faptă.

Dintre cele două căi de disoluţii prevăzute de ritualele masoneriei, JEAN PANGAL, cu supremul său consiliu a ales-o pe aceia care mistifică mai mult oficialitatea, şi prejudiciază mai puţin masoneria.

EXEMPLE INTERESANTE

Procedeul a fost constant aplicat de masoneria universală şi chiar de aceia dela noi din ţară. Astfel se explică continuele ei reapariţii. Introdusă pe la 1800 de către *eterişti* greci cari pregăteau *revoluţia* Eladei, dispare în persecuţii la 1832. Este reintrodusă în preajma anului 1848, prin intermediul masoneriei franceze, tot pentru o *revoluţie*, românească. Dispare iar pentru a reapare în 1907, *anul revoltelor ţărăneşti*, şi activează sub ordinele Internaţionalei a II-a până în 1914 când o ineacă războiul mondial. Reapare în fine în 1918 sub regisarea Internaţionalei a III-a prin masoneria sprijinitoare a *revoluţiei* ruseşti.

Acum se disolvă chiar mai puţin decât în trecut. Conform preceptelor sale va reapare cât de curând, sub forma societăţilor de binefacere sau culturale, lucrând alături, masoneria scoţiană cu cea Newyork-eză condusă de d. Sadoveanu şi Iohaniţă din Ardeal, nedisolvate încă, separate dar cu acelaş scop comun: să facă din România *piatra cubică pentru aşezat în templul ideal al comunismului universal*.

SEVER CARP

Aproape 1000 funcţionari din Moldova escrocaţi de banditul Oscar Negreanu (Schwartz)

Exista la Iaşi magazinul «Doina» al cărui proprietar era Oscar Negreanu (Schwartz) care azi este multi-milionar în Bucureşti.

Acest evreu vindea patefoane şi plăci pe credit micilor funcţionari dela C. F. R., P. T. T., şi alte instituţiuni din Iaşi şi Moldova. Marfa era vândută cu preţ dublu. Pentru a putea urmări pe funcţionari, acest bandit lua poliţe în alimente deoarece materialul vândut nu putea fi urmărit în salarii.

Mulţi dintre aceşti debitori au plătit întreaga datorie, alţii plătind numai o parte din ele.

Totuşi banditul nici nu se gândia să restitue poliţele achitate şi nici nu trecea în poliţe ratele achitate. Din această cauză funcţionarii au fost urmăriţi de mai multe ori oprindu-le din salarii de 2-3 ori preţul trecut în poliţe. Astfel sunt unii funcţionari care au plătit un patefon de 3-4 ori.

Pentru a pune pe funcţionari în imposibilitate de a se apăra, O. Negreanu făcuse procedurile la alte domicilii decât cele reale. Pentru aceasta banditul este acuzat şi de fals.

In acest mod au fost escrocaţi aproape 1000 de funcţionari creştini în majoritate oameni săraci şi nevoiaşi care şi-au dat din puţinul lor spre a avea o distracţie la un Paşte sau un Crăciun.

Demascarea acestui banit se datoreşte avocaţilor creştini din Baroul de Iaşi, care au adus la cunoştinţa justiţiei aceste fantastice banditisme ale acestui evreu îmbogăţit de pe urma jefuirei funcţionarilor creştini.

Banditul a fost trimis în judecată pentru fals, abuz de încredere, escrocherie ş. a.

Credem că justiţia îşi va face întreaga datorie, dându-le acestor nevoiaşi funcţionari satisfacţia morală şi totodată redându-le drepturile lor.

Nin.

Şcolile din P.-Neamţ bântuite de comunism

PIATRA-NEAMŢ. — In oraşul Piatra-Neamţ, contaminat încă de multă vreme de virusul comunist, zilele acestea prof. Ciohat a descoperit un nucleu comunist la liceul comercial.

Organizarea şi activitatea acestui nucleu o avea elevul Kreigler Mayer evreu din cl. II-a.

Documentele nucleului erau scrise în ebraică şi cifru secret.

Şedinţele nucleului erau ţinute în cadrul asoc. „Hagmer Hatsir". Intre dânşii îşi spuneau tovarăşi. Şi încleştaţi de febra bacilului, făceau numai lectură comunistă.

Antenele acestui nucleu erau întinse şi la liceul de fete, liceul de băieţi şi la gimnaziul industrial.

Patronajul spiritual al acestui nucleu îl avea profesorul evreu David Marcovici din Bucureşti care face legătura cu organizaţia din Piatra Neamţ cu evreul Dudi Hergovici funcţionar la depozitul de cherestea „Tulgheşul".

Elevilor dela liceul unde s'a descoperit nucleul comunist li s'a aplicat pedepsele următoare: eliminarea definitivă din toate şcolile din ţară şi fără nici un drept, elevului Krigler Mayer, eliminarea pe tot anul cu drept de a se prezenta la altă şcoală în anul viitor, a elevului Marcel şi eliminarea pe tot anul cu drept de examen particular a elevului Leibovici Avram.

Comuniştii respinşi la Oviedo

SEVILLA 4. — Se anunţă oficial că formaţiunile guvernamentale au fost respinse la Toledo cu mari pierderi. Comuniştii au lăsat pe teren sute de morţi şi răniţi, precum şi material de război.

Generalul Quiepo de Llano a anunţat astăzi dimineaţă din nou la radio Sevilla că Ovideo este de necucerit.

In urma bombardării de naţionalişti a nuei coloane guvernamentale pe malul Tagelui, guvernamentalii s'au retras în debandadă.

Impresia generală rămâne aceia că în adevăr Toledo este de necucerit.

Uzinele „Dermata" şi interesele Statului Român

Comunism şi iredentism.- Prigoana elementului autohton

Prins în vârtejul vieţii, Clujul se pare că şi-a uitat misiunea pe care trecutul tragic al neamului i-a imprimat-o cândva, când peste plaiurile ardelene domnea pana de cocoş a jandarmului ungur.

UN EXEMPLU CARE DOVEDEŞTE ABSENŢA STATULUI

Cazul uzinelor Dermata din Cluj — care întreţine o vie propagandă revizionistă şi comunistă, lucrătorii în majoritate fiind unguri din partidul social-democrat, afiliat Internaţionalei a II-a din Amsterdam, şi care în ciuda tuturor memoriilor Reuniunei comercianţilor şi industriaşilor, înaintate directorului semit Farkaş, — e edificator.

Din ultimele statistici, pe care le avem, precizăm că totalul muncitorilor din uzinele Dermata sunt de 1300. Repartizaţi pe secţii, situaţia se prezintă astfel:

La fabrica fină, 247 muncitori minoritari şi 23 români;

La secţia talpă, 270 muncitori minoritari şi 30 români;

La secţia ghete 260 muncitori minoritari şi 30 români;

La secţia tăninărie, secţie auxiliară, cea mai slab remunerată găsim 90% români. Iar la corvoadă 70% români;

Din 100 de metalurgişti, numai 3 români;

La secţia vărărit 60 de muncitori dintre cari români numai 13.

Muncitorii minoritari s'au organizat sub aripa ocrotitoare a Farkaşului galiţian, în 2 grupuri:

Metalurgiştii în partidul social-democrat, iar ceilalţi în aşa zisul «bloc unitar» care în realitate reprezintă elementele fostului partid comunist dizolvat.

Cu toate intervenţiile Reuniunei, muncitorii români, au fost persecutaţi, atât de maeştrii unguri cât şi de câteva noade de topor, social-democratul Strola — despre care se spune că ne-i român — şi funcţionarul Ioan care lucrează la inspiraţia lui Strola ca nu cumva vreun profesionist român să se apropie la una din secţiile fabricei.

Afiliaţi aşadar în cadrul unor organizaţii (inofensive pentru d. Farkaş) ungurii îşi dezvoltă în carne şi oase, toată dragostea ce o poartă naţiei noastre.

Bunăoară când la un 1 Dec., s'a demonstrat contra revizionismului o fustă arpadiană (d-ra Lilly) din biuroul d-lui Farkaş, îi spune amicului Szatmary că în aceea şi vor avea repaus «pentrucă s'au sculat valahii contra ungurilor» (felkeltek az olahok a magyarok ellen), la care Szatmary răspunde: «chiar bine că şi aşa îmi e sete după puţin sânge de valoh» (eppen jo mert ugy is szomjas vagyok egy kis olah vérre»).

Iar când tovarăşul Lehocki e denunţat Siguranţei locale pentru nefasta sa activitate, acesta continuă să apostrofeze pe români cu expresii indecente: «vadolah», «vad nokany», etc., fără ca această siguranţă să stigmatizeze acest sistem dăunător interesului colectiv.

...ŞI TOTUŞI, MINISTERUL NU INTERVINE

Reuniunea comercianţilor, industriaşilor şi meseriaşilor din Cluj al cărui scop e «deşteptarea conştiinţei naţionale în clasa de mijloc românească şi înglobarea acesteia în ansamblul constructiv al statului cu adevărat românesc», a făcut din vreme demersuri pe lângă forurile competente pentru curmarea acestor stări de lucruri dela uzinele Dermata.

Uzinele Dermata continuă mai departe să sfideze legea de protecţie a muncii naţionale şi în acelaş timp să beneficieze de toate drepturile ce le conferă legea pentru protecţia industriei naţionale.

Nu se ordonă nicio anchetă, deşi ministerul de industrie e încunoştiinţat de gravitatea celor ce se petrec la uzinele Dermata, de teamă poate, să nu sufere sensibilitatea hipopotamică a celei mai mari canalii pe care o are Ardealul: dictatorul evreu Mosses Farkaş.

Evreimea, aşadar şi ungurimea dirijează întreaga activitate a industriei naţionale» Dermata.

Muncitorului român, nu i se cere decât, să-şi trădeze sângele şi neamul, pentruca apoi să fie angajat într'una din secţiunile... corvoadei, aceasta bineînţeles petrecându-se sub delicata priveghere a autorităţilor.

Dacă totuşi, muncitorimea a fost cândva transformată în element de dezagregare a consolidării noastre naţionale, — să nu se uite, că astăzi, din ochii ei întunecaţi de suferinţă — a picurat lacrimile unei curate înfrăţiri cu sângele celor, ce prin jertfa lor, au dat neamului onoare şi viaţă pentru veacuri.

Oct. L.

La Focşani, e o situaţie ce nu mai poate dăinui

FOCŞANI, 3. — Se ştie că există o lege a protejiuirei elementului naţional şi o alta pentru obligativitatea repauzului duminical.

Totuşi sub ochi nepăsători ai autorităţilor, evreii îşi fac de cap speculând neomenos pe muncitorul român care plătit cu un salariu de mizerie este obligat să muncească câte 14-16 ore zilnic, neţinându-se niciodată seama de repauzul duminical, în timp ce străinii de neam sau de sânge sunt plătiţi cu salarii foarte ridicate pentru care prestează un serviciu mult mai uşor comparativ cu cel al lucrătorului român.

80% DIN COMERŢ ŞI INDUSTRIE IN MÂNA EVREILOR

Pentru a dovedi adevărul spuselor noastre dăm mai jos o statistică a comerţului şi industriei din Focşani.

Avem 815 prăvălii din care 586 sunt proprietatea comercianţilor evrei şi străini, reprezentând un procent de 71,9% şi 229 prăvălii româneşti cu un procent de 28,09%. Deci aproape ¾ evrei şi ¼ români.

Am ajuns la această tragică situaţie numai din cauza indolenţei autorităţilor şi a publicului care privesc nepăsători la svârcolirea negustorilor români fără a le întinde o mână de ajutor.

Industria noastră deasemenea se bucură de multe racile. Şi aici ca şi la comercianţi există deasemenea o lipsă de control a autorităţilor care ar putea să ia măsuri pentru expulzarea străinilor paşaportari ce deţin pe nedrept locurile unor români. Toată industria noastră din localitate e proprietatea evreilor cari profitând de acest fapt fac pe dictatorii vieţii noastre economice. Avem următoarele întreprinderi industriale:

Ţesătoria Bulum Strulovici are doi supuşi străini pe Otto Reiman cehoslovac şi Bandi Ferentz ungur; speculează neomenos cele 92 lucrătoare.

Fabrica de tricotaje Iancu Felman şi B. Hadman are deasemeni doi supuşi străini pe Otto Wenth german şi St. Iancheviei polonez; lucrătoarele sunt plătite cu salarii începând dela 12 lei pe zi.

Ţesătoria Lazăr Singer are un supus străin pe H. Ghinigher german. Obligă lucrătoarele să lucreze sărbătoarea speculându-le neomenos.

Fabrica de vopsele R. Mittelman, focar de comunism. Moara Focşani are un supus străin pe I. Kislinger polonez e o citadelă de comunism dechisat şi de exploatarea abilă a lucrătorilor români pentru care nu există sărbătoare şi deosebire între noapte şi zi.

I. N. Donescu

Anchetele Noastre

Cum este frustat fiscul în Basarabia

Gangsterii fabricilor de otravă

Acţiunea satrapilor jidani: Coganschi, Axentevici, Ebstein, Fişer

II

CHIŞINAU. — Spre a reuşi să deslipesc ploapele acelora ce, unşi cu zamă de lei, de către jidanii fabricanţi de spirt, nu văd, nu vor să vadă, cum este prădată provincia dintre Prut şi Nistru, îmi permit, astăzi, să le bag sub ochi date precise, asupra acestui nemai pomenit jaf.

Mai întâi o constatare simplă, care se poate face de orice muritor de rând, fără grad de inspector, sau agent de control, specializaţi în arta verificărilor: Aproape toate fabricile din categoria I-a, care, după cum am spus ieri, aveau dreptul să fabrice produse alcoolice numai din vin şi cereale, sunt declarate închise, iar, în locul lor funcţionează, clandestin şi chiar oficial, fabricile de categoria 2-a, cărora li s'a interzis fabricarea produselor alcoolice din vin şi cereale, ci numai din drojdie, tescovină şi fructe. Ei bine, aceste fabrici-cazane, după date oficiale, produc atâta alcool... din drojdie, încât, ca să-i credem că fabrică numai din drojdie, aşa cum afirmă, ar trebui să adunăm toată drojdia dela vinurile din ţară, spre a rezulta alcoolul fabricat de spirtarii din Basarabia...

Această situaţie este cunoscută de toată lumea, deci şi de organele de control. Nimeni însă nu are curajul să ia taurul de coarne... Jidanii, spurcăciunile acestea galiţiene, au avut şi au grijă să corupă, de sus în jos, spre a-şi asigura libertatea de-a fura, cât mai mult.

FABRICILE FRAUDULOASE...

Fabricile de categoria 2-a, care fabrică produse exacte ca şi rafinăriile, desfac produsele chiar la debitanţii M. A. T.-ului, cari le pun în sticlele Monopolului şi le vând drept produse ale M. A. T.-ului, fără frică de sancţiuni.

Iată câteva fabrici de categoria 2-a, care funcţionează în judeţul Lăpuşna;

In com. Boghiceni, funcţionează o fabrică cu o coloană de 7½ m. pentru rafinărie sub conducerea jidanilor Caganschi şi Axentevici;

In com. Cobăeşti, un cazan, exploatat tot de jidanul Coganschi, are o coloană de 8 m. sistem «Babey» şi fabrică spirt de 95 gr. din vin.

In com. Vorniceni, jidanul Epştein, are un cazan cu o coloană de 4 m. şi fabrică spirt din vin de 96 gr.;

In com. Stolniceni, jidanii Shuz şi Goreşnic exploatează un cazan cu o coloană de 2 m. şi fabrică spirt din vin de 96 gr.;

In com. Străşeni. Cooperativă-cazan de 400 litri, cu maşină de aburi este exploatată de jidanii Coganschi şi Axentevici, are instalaţie modernă şi fabrică spirt de 96 gr.;

In Chişinău, deci sub ochii organelor de control, funcţionează un cazan, cumpărat de fraţii Rapaport, din Hotin, în anul 1935, are o coloană de 6 metri şi fabrică spirt din vin de 96 gr.

In com. Şipoteni şi alte localităţi funcţionează o sumedenie de aşa zise cazane, fără aparate de control şi mai ales, fără frica organelor de control.

fului? Vă spun imediat: ***Fabricanţilor de spirt, nu le convenea exercitarea acestui control, prin aparate, etc. — îi cred şi eu! — şi atunci, o delegaţie de harhări au descins la Bucureşti, adică la Direcţia Generală a Monopolului, de unde n'au plecat până nu au obţinut aprobarea de-a exploata fabricile, fără aparate şi organe prea multe de control, încă trei luni. La expirarea celor 3 luni, au obţinut altă aprobare şi aşa mai departe, până astăzi.***

Dar nu numai la centru s'au aranjat jidanii. Şi la faţa locului, în Basarabia aceasta jefuită, au avut grijă să se pună bine cu organele fiscale şi ale monopolului.

Nici un organ de control, **fiscal sau de monopol,** ***nu binevoeşte să se deranjeze şi să constate enormele fraude ale acestor bandiţi perciunaţi.***

De ce? Nu există decât un singur răspuns: **Sunt cu toţii corupţi!**

Un exemplu: Inspectorul **Ivanovici,** ***organul de control al Direcţiunei Generale a Monopolului din Basarabia, se plimbă zilnic cu*** **automobilul Nr. 410,** ***sau aşa ceva, pus la dispoziţie de banditul spirtar*** **Axintovici.** ***E semnificativ?***

Nu mai vorbesc de alte «*organe de control*», mai mici în grad, dar tot atât de «*corecte*», ca, agentul de control *Lang Ferdinand, zis Paraschiv Lang*, din jud. Tighina (*despre al cărui trecut ne vom ocupa special*), sau escrocul *Florescu-Rozenberg*, care ste ţinut în Administraţia Financiară Chişinău — cu toate escrocheriile făcute — numai pentru că îi are în mână pe «domnii şefi».

In reportagiile viitoare, ne vom ocupa de formidabila hoţie, săvârşită de morarii din Chişinău şi jud. Lăpuşna de pe urma căreia Statul a pierdut zeci de milioane de lei.

Sergiu Florescu

O circulară bună, dar care nu se respectă

Direcţiunea Generală a Monopolului, sesizată de fraudele ce se fac a trimis tuturor organelor de control o circulară, din care reproducem următoarele:

«Constatându-se că în ultimul timp (circulara are No. 95747 din 10 Ianuarie 1936 N. R.) o parte din distileriile de cat. II şi cazanele industriale fabrică cantităţi mari de spirt din vin, sub numele de rachiuri din drojdie şi că datorită lipsei unui control riguros, s'au produs fraude, s'a hotărît aplicarea următoarelor măsuri:

1. Nicio distilerie, sau cazan industrial cu o capacitate de peste 400 litri, nu poate funcţiona fără aparat de control alcoolmetric «Seimens». (In Basarabia nici fabricile cat. I-a nu au aparate de control, necum distileriile sau cazanele industriale N. R.).

In cazul când asemenea instalaţii sunt în funcţiune, se vor opri până la procurarea şi instalarea aparatelor, după indicaţiunile date de d. inspector şef al serviciului regional respectiv.

Costul unui asemenea aparat este de 136.000 lei şi se va procura dela Direcţiunea generală a monopolului.

2. Exploatatorii unor asemenea instalaţii vor pune imediat la dispoziţie, chiar în curtea distileriei sau cazanului, birou pentru serviciul de control şi locuinţă pentru un agent de control.

3. In ce priveşte materiile prime ce se vor aduce spre fabricaţie, agentul de control rămâne direct responsabil pentru introducerea în curtea instalaţiei a altor materii prime decât drojdie, tescovină, sau borhot de fructe, iar pentru uşurarea controlului, exploatatorul instalaţiei va depune zilnic la biroul de control o declaraţie semnată, în care se va menţiona: numele şi adresa vânzătorilor materiei prime, cantitatea vândută de fiecare, precum şi felul materiei prime luată dela producător».

Ne oprim cu reproducerea. Circulara e lungă, minunat de bună...

dacă s'ar aplica de către organele de control, cărora este adresată.

AUTOMOBILUL No. 410

Deşi ordinul-circular a fost trimis la ***10 Ianuarie 1936,*** **până în prezent, nu s'a pus în aplicare. Şi cine credeţi că a aprobat nepunerea în aplicarea a acestui ordin, care, într'o mare măsură, ar fi pus capăt ja-**

FOCARELE DE COMUINŞTI

Problema personalului de hotel

Problema personalului de hotel este o problemă mult mai importantă decât s'ar părea. Portarii de hotel, cu anexele lor, cu ajutoarele lor, constituesc o asociaţie profesională căreia forurile Ministerului Muncii sunt datoare să le acorde tot sprijinul şi toată ocrotirea. Viaţa lor este o viaţă grea. Oamenii aceştia au o existenţă chinuită şi o retribuţie mizeră.

In majjoritatea lor sunt bolnavi, storşi de viaţă.

CUIBURI DE PROXENEŢI

Deaceia portarii de hotel sunt siliţi să recurgă la oficii şi meserii compromiţătoare,

Hotelurile cu conduceri jidoveşti şi ungureşti practică făţiş şi sub ochiul tolerant al poliţiei diverse ocupaţii care contravin moralităţii şi siguranţei generale a Statului.

Portarii de hotel sunt conducătorii cuiburilor şi sediilor imoralităţii. Sub ochiul lor vigilent şi perspicace, hotelurile adăpostesc focare de cocote şi depravaţi. Portarii de hotel speculează, în voe şi ca 'n codru. Nu-i nimeni ca să-i stârpească şi nu-i nimeni ca să-i constrângă din activitatea lor scabroasă.

AGENŢI COMUNIŞTI SPIONI

Proprietarii de hotel nu angajează niciodată personal român. Dacă se întâmplă să mai fie şi unguri sau ovrei — atunci angajarea personalului nu se poate face decât cu recomandaţia societăţilor de spionaj, care au nevoe ca agenţii lor de legătură să posede relaţiile pe care le necesită cuibul respectiv.

Aşa dar, în realitate spionii sunt plasaţi în aceste posturi pentru un dublu motiv: pentru ca prin ei să se faciliteze ordinile care emană dela centralele de spionaj şi apoi, pentru ca aceste puncte de legătură să nu fie la îndemâna postuanţilor români.

CE SE CERE

Pentru moment, — şi ne rezervăm pe altă dată prilejul de a expune plaga portarilor de hotel — cerem ca atenţiunea autorităţilor să se îndrepte şi asupra acestor agenţi care au ca preocupare să întreprindă opere de spionaj şi să încurajeze desfrâul şi moravurile uşoare.

Portarii de hoteluri evreeşti sunt periculoşi siguranţei statului. Ii demascăm celor în drept, şi socotim că se impune asupra lor şi activităţii lor un control mai serios.

Organizaţiile profesionale

Ce vor funcţionarii particulari

O breaslă disciplinată şi conducători expoloatatori jidoviţi

Revendicările lor

Funcţionarii noştri particulari sunt constituiţi într'o asociaţie bine organizată şi cu numeroase filiale în cuprinsul ţării.

Este o mişcare sindicală foarte interesantă. Funcţionarii particulari sunt reuniţi în vederea unor deziderate ce se cer realizate, pentru o viaţă mai omenească, mai puţin istovitoare, la care au un drept legitim.

Constituiţi în «Soc. Generala», funcţionarii particulari luptă pentru un regim de muncă românească mai uman. In general, funcţionarul nostru particular are a se plânge contra sabotării sistematice a patronilor — în majoritatea lor ovrei teroriznţi.

Funcţionarii particulari sunt creştini. Ei solicită un serviciu ori unde îl poate găsi şi cu întrezărirea unei existenţe modeste. Deaceia, ovreii pot pune foarte uşor mâna pe aceste elemente de muncă.

Tratamentul este deadreptul brutal. **Funcţionarii creştini sunt expuşi unui regim sălbatec,** împotriva cărora nu pot reacţiona individual. La cea mai mică reacţiune, ovreii patroni îi pun pe drumuri. Nu există nici un mijloc de reabilitare a funcţionarilor din aceste servicii jidoveşti? Nu e cu putinţă o îndreptare a situaţiei acesteia grave, în care funcţionarii particulari nu pot face niciun gest?

CONDUCERE INCAPABILA-JIDOVITA

După câte ştim, răul se datoreşte numai conducerei acestei societăţi. La «Soc. Generala» trenează şi este suportată o adunătură de oameni suspecţi. Ei sunt în serviciul firmelor ovreieşti, împotriva cărora nu pot acţiona în niciun fel. Funcţionarii particulari nu-şi pot întocmi un plan de reglementare a situaţiunii lor, din cauza acestor fruntaşi vânduţi jidovi-

lor şi profitori băneşti ai bugetului Societăţii.

Conducătorii acestei societăţi au maşini pe piaţă. Unii dintre ei îşi cumpără imobile (să se intereseze umilul funcţionar particular a cui este casa cumpărată săptămâna trecută în str. Popa Nan 152?), alţii îşi prefac capitalurile furate pe spinarea lor în bijuterii şi îşi angajează saffe-uri; unii storc din fondul de şomaj banii funcţionarului şomeur care tremură în această cumplită iarnă fără să impresioneze pe toţi aceşti burta verde umflaţi cu bani; alţi vând cărămizi în număr de 5.000.000 pentru un cămin care nu se va ridica niciodată şi a căror socoteală nu o poate cere nimeni pentrucă e interzis.

MOŢIUNEA UNUI CONGRES PROFESIONAL

Acum câteva zile funcţionarii particulari s'au reunit să-şi discute păsurile, durerile, neajunsurile şi aşurăciunile. Din toată desbaterea lor s'a desprins o atitudine, o hotărâre demnă de a-şi repune în cadrul legiuirilor muncitoreşti, dreptul la viaţă omenească.

Ei au cerut doar un lucru: intronarea legalităţii. Conducătorii ministerului muncii au o datorie de a asculta şi dezideratele lor.

Sunt numai adevăruri şi sunt numai situaţii grave, care ating prestigiul unei bresle disciplinate, prin continuitatea normelor legislaţiei actuale.

Memoriu

1. Protestăm contra autorităţilor ad-tive însărcinate cu aplicarea legii repausului duminical şi orariului de muncă în comerţ care nu se aplică pe întreg cuprinsul ţării.

2. Stăvilirea concedierilor abuzive ce s'au înmulţit în ultimul timp şi nerespectarea legii contractelor de muncă şi neaplicarea ultimelor modificări aduse legii. Modificarea legii contractelor de muncă, prin desfiinţarea preavizelor şi introducerea de despăgubiri, imediate în numerar care trebue să fie pentru cei cu vechime până la un an salariul pe 3 luni iar pentru fiecare an în plus se va adăoga salariul pe o lună.

3. In ce priveşte calificarea profesională a funcţionarilor particulari, organizaţia centrală împreună cu cele 56 filiale, aprobă în totul statutul discutat în congres.

5. Modificarea camerelor profesionale în care să se prevadă extinderea puterilor executive asupra consilierilor camerelor de muncă de a avea dreptul să încheie procese de contravenţie la legiuirile existente iar nu ca acum când această funcţiune este numai o simplă parodie, consilierii neavând niciun fel de drept decât să însoţească pe inspectorii muncii care de multe ori sunt ocupaţi, ori refuză în mod indirect aplicarea legilor cu caracter muncitoresc.

4 Infiinţarea judecătoriilor de muncă în fiecare capitală de judeţ pentru ca această importantă instituţiune de justiţie socială să fie la dispoziţia tuturor salariaţilor pentru judecarea şi aplanarea conflictelor de muncă cât mai rapid, conform legii jurisdicţiei muncii.

5. Legiferarea ajutorului de şomaj şi distribuirea lui prin organele ministerului muncii, ale camerelor de muncă şi a asociaţiunilor profesionale, etc etc.

P. C. B.

Concurs de specialitate la Ministerul Sănătăţii

La ministerul sănătăţii vor avea loc în luna Mai următoarele concursuri de specialitate;

Sâmbătă 8 Mai 1937 ora 9 a. m. Tuberculoza; Joi 13 Mai, ora 9 a. m. Obstetrica şi Ginecologie; Sâmbătă 15 Mai, ora 9 a. m. Oftalmologie; Miercuri 19 Mai, ora 9 a. m. Radiologie; Sâmbătă 22 Mai, ora 9 a. m. Ortopedie şi chirurgie infantilă; Marţi 25 Mai, ora 9 a. m. Dermato venerice; Sâmbătă 29 Mai, ora 9 a. m. Medicina internă.

Condiţiunile de înscriere sunt publicate în Monitorul Oficial cu Nr. 47 din 26 Februarie 1937.

FINANTE ŞI COMERT

Rostul oficiului pentru controlul importului

Problema comerţului nostru exterior, a fost atât de discutată, atât de cârpăcită şi atât de transformată încât astăzi nu avem o singură problemă ci, mai multe. Regimurile contigentării au fost, mai ales în ultimul timp, atât de diferite şi atât de puţin viabile, încât nimeni, nici chiar cei cari fac parte din existenţa lor, n'au putut să le cunoască în amănunt. Numai sub regimul liberal, avem astăzi al trei'ea ministru şi dacă socotim că fiecare a frământat contigentarea de câte 5 ori, avem astăzi al 15-lea regim de import.

Nici unul însă, până acum, n'a căutat să dea acestei instituţii un făgaş pe care să curgă interesele româneşti.

D. Virgil Madgearu, a creiat această instituţie după chipul şi asemănarea domniei-sa'e, adică o instituţie care favoriza pe vechii pionieri ai comerţului românesc, pe evrei.

D. Manolescu-Strunga şi dr. Costinescu, au continuat opera începută, cu mici şi dese modificări cari, nu numai că n'au spus nimic, dar au adus pe negustorii şi fabricanţii importatori în panică.

Speranţe

De astădată, nu-i vorba de un nou regim, ci de o nouă anexă înfiinţată pe lângă contigentare; oficiul pentru controlul importului, un birou care va avea de rezolvat şi multe şi grele probleme — şi, nu vom exagera, spunând că acest oficiu va avea o însărcinare bine cuvântată; promovarea intereselor române, în toate formele, precum şi o mai atentă şi dreaptă supraveghere a negustorilor cari au, sau solicită drepturi de import.

Se vor face astfel inspecţii la faţa locului la toate fabricile cari vor cere fixări de cote pentru materie primă, după cari se vor face propuneri în raport cu necesităţile fiecarei firme.

Deasemeni, se vor face inspecţii şi la firmele cari cer import de materii fabricate, examinându-se posibilităţile financiare **şi naţionalitatea solicitatorilor.**

Se vor verifica vechile cote, prin inspecţii tot la faţa locului, examinându-se de asemeni, posibilităţile financiare, situaţia firmei, din toate punctele de vedere **şi numele şi naţionalitatea patronului sau a cons. de administraţie.**

Se vor urmări deasemeni, acele firme cari negociază autorizaţiile de import, fără a se mai deranja să facă alt comerţ.

Oficiul lucrează sub direcţiunea d-lui Cornel Dobrotă, secondat de: ing. V. Peiulescu şi ing. Dinulescu, ca inspectori tehnici pentru fabrici şi pe d-nii dr. Maltezcu, Liviu Simpon şi Vasile Barbul, ca inspectori pentru firmele comerciale.

G. Panteli

Taxa cifrei de afaceri la fabricile de caseină

Printr'o decizie dată ieri de ministerul de finanţe, fabricele de caseină întărită, din ţară, care vând o parte din caseina întărită la fabricele de nasturi, iar o altă parte o întrebuinţează în fabrică proprie pentru producerea nasturilor, vor plăti cifra de afaceri pentru caseina întărită şi taxa fixă pentru nasturi, astfel:

a) La toată caseina întărită produsă, se va plăti taxa fixă de lei 30 de kgr., indiferent că această caseină se vinde sau se întrebuinţează pentru producerea nasturilor, piepţenilor, etc.

b) In afară de această taxă fixă, pentru caseina întărită vândută se va plăti şi impozitul pe cifra de afaceri astfel:

1. Pentru caseina întărită în masă, plăci, foi, drugi, ţevi, toate nefasonate 3 la sută.

2. Pentru cele croite pentru anume lucrări 6 la sută.

Sunt scutite de cifra de afaceri în interior numai obiectele fabricate: piepţeni, nasturi, etc., fabricate exclusiv din caseina întărită, asupra căreia s'a plătit taxa fixă, fie la import, fie la fabrica de caseină întărită.

Toate celelalte obiecte, în fabricarea cărora în afară de caseina întărită, intră şi alte produse ca: bachelita, răşina artificială etc., vor continua a suporta impozitul pe cifra de afaceri respectiv la punerea în circulaţie a acestor obiecte.

Noui modificări la valorile medii

Printr'o decizie a ministerului de finanţe, vaorille medii dela articolele din tariful unitar, mai jos notate se modifică după cum urmează:

Art. 1394. Nichel laminat sau ciocănit în bare sau table, lei 18.000 pentru 100 kgr.

Art. 1397. Piese de nichel, numai turnate, stanţate, curbate sau forjate, însă neterminate (ebosate) lei 30.000 pentru suta de kgr.

La art. 1573 din tariful unitar al cifrei de afaceri, se face un ex., la care se stabileşte valoarea medie pentru import de lei 15.000 pentru 100 kgr. natrium.

Aceste noui valori medii intră în vigoare pe ziua de 3 Martie 1937.

Modificarea legii cifrei de afaceri

Ministerul de finanţe a întocmit un proiect de lege pentru interpretarea art. 19 din legea impozitului pe lux şi cifra de afaceri.

Iată textul proiectului:

ART. UNIC. — In cazul când comisia constată o majorare a preţurilor produselor fabricate, în aşa fel că taxa fixă stabilită la materia primă nu mai reprezintă echivalentul impozitului cuvenit la produsele fabricate, această taxă va putea fi majorată printr'un jurnal al consiliului de miniştri, iar diferenţa se va percepe şi asupra stocurilor de mărfuri şi materii prime aflate în depozite la data noului jurnal».

Cursuri practice de avicultură

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că Institutul Naţional Zootehnic organizează şi în acest an cursuri practice de avicultură pentru a răspândi în rândurile crescătorilor cunoştinţele de creşterea raţională a pasărilor.

Se vor desvolta pe rând toate capitolele acestei ocupaţiuni: clocitul artificial şi mânuirea clocitorilor; metodele de creşterea puilor, hrănirea raţională, adăposturi, alegerea pasărilor pentru reproducţie, higienă şi boale, valorificarea produselor avicole etc.

Muncitorii români participă la Expoziţia dela Paris

In şedinţa Uniunei Camerelor de muncă de eri, după comunicările d-lor *St. Balamet*-Chişinău, *Fl. Florescu*-Cernăuţi, *Gh. Curcă*-Braşov şi *Matei Moga*-Oradea, d. *Al. Ardeleanu* a făcut raportul asupra tratativelor duse de d-sa la Paris, în vederea participării şi organizării unui Stand muncitoresc român la Expoziţia Internaţională.

Membrii Uniunii au hotărât apoi ca fiecare Cameră de muncă să prezinte cele mai reuşite lucrări, care să însemneze redarea tipului specific al operelor noastre meşteşugăreşti.

Disponibilul pentru importul din Germania

Am relatat că direcţia reglementării comerţului exterior a dispus ca autorizaţiile de import pentru Germania să fie oprite la viza de transfer întrucât disponibilul pentru această ţară s'a epuizat.

Până în present n'a intervenit nici o schimbare, căci Banca Naţională n'a decis încă dacă va mări disponibilul cerut de direcţia reglementării comerţului exterior.

Disponibilul provenit pe acest trimestru a fost de 500 milioane lei, din Banca Naţională n'a alocat decât 300 milioane, restul oprindu-şi rezervă pentru trimestrul al II-lea. Ori aceste 300 milioane nu sunt suficiente nici pentru a se satisface cererile de maşini necesare statului.

Epuizându-se disponibilul încă din primele zile ale primului trimestru, contigentarea a solicitat acum Băncii Naţionale un surplus de 300 milioane cu care se va putea în parte satisface necesităţile presente ale primului trimestru. B.N.R.-ul încă n'a răspuns la această cerere, studiind situaţia schimburilor comerciale cu Germania.

Infiinţarea institutului naţional de credit aurifer şi metalifer

La ministerul finanţelor au luat sfârşit lucrările pentru redactarea proectului de lege prin care se înfiinţează un institut naţional de credit aurifer şi metalifer.

Proectul de lege, însoţit de expunerea de motive, a fost trimis ieri consiliului legislativ, spre a-şi da avizul.

INFORMAŢIUNI

In cadrul ciclului de conferinţe organizat de Societatea studenţilor în medicina veterinară, ce vor avea loc la Institutul naţional zootechnic str. Dr. Staicovici 63, va conferenţia d. dr. Petre Spânul Joi 4 Martie ora 9 seara, despre „Importanţa zooeconomiei naţionale".

„Legământul" soc. de ajutor reciproc a funcţionarilor Casei asigurărilor sociale organizează balul anual în seara zilei de 6 Martie a.c. în salonul Cercului Militar din str. Uranus.

D. Valer Pop, ministrul industriei şi comerţului, a lucrat eri dimineaţă cu d. Daniel Tecău, secretar general, şi senator Moteanu, preşedintele comisiei pentru încadrarea personalului românesc în întreprinderi.

S'au examinat cu acest prilej condiţiunile în care urmează să se modifice legea pentru protecţia muncii naţionale, în sensul hotărârilor luate de consiliul de miniştri.

Sâmbătă 6 Martie 1937, orele 9 seara, «Liga Culturală» secţiunea Bucureşti, dă o serată dansantă în sala soc. Crucea Roşie, str. Piaţa Amzei nr. 29, în scopul strângerei de fonduri, necesari cumpărărei unor costume naţionale, instrumente muzicale, etc. pentru propaganda românească.

Soc. Studenţilor în medicină adunată în şedinţa extraordinară din 2 Martie a prelungit mandatul actualului comitet Paul Craja cu 4 luni.

In aplauze unanime, adunarea a însărcinat cu conducerea soicetăţii pe anul în curs pe d. Paul Craja.

Şedinţa aniversară anunţată pentru Duminică 7 Martie nu va mai avea loc.

D. prof. dr. Anton Dobrovici dela facultatea de medicină din Bucureşti conferenţiază despre: «Turburări cardio-vasculare şi aerofagie», Vineri 5 Martie ora 9 seara în Amfiteatrul spitalului Colţea, în cadrul ciclului de conferinţe organizat de Asociaţia internilor şi foştilor interni de spitale.

Se anunţă pe această cale tuturor care vor să aibă mărţişoare legionare că le pot găsi la ghişeul din str. Gutemberg No. 3.

Primul cu fotografia lui Moţa şi Marin costă 10 lei.

Al doilea cu iniţialele «M. M. 13 Ianuarie Majadahonda 1937» costă 20 lei.

Cercurile No 2 şi 5 din Svastica de Foc ţin şedinţă comună astă seară Joi, 4 Martie ora 9, la sediul grupului No. II S. d. F. din Bul. Pache 144.

Pot participa şi simpatizanţi.

Asociaţia Licenţiaţilor Academiilor Comerciale şi Industriale (A.L.A.C.I.) ţine adunare generală extraordinară în continuare, pentru modificarea statutelor şi ratificarea excluderilor, Duminică 7 crt., orele 10 a. m., în sala Sindicatului Ziariştilor.

D. dr. Costinescu, ministrul sănătăţii, a prezintat M. S. Regelui un raport cu privire la problema internării funcţionarilor publici bolnavi de tuberculoză.

— D. dr. Iorgu Vălcu, a fost numit ca reprezentant al Ministerului Muncii pe lângă Camera de muncă din Cluj.

— A fost formată următoarea comisiune pentru studierea modalităţii de percepere a cotelor asigurărilor sociale dela muncitorii din porturi: Dr. Demetrescu-Brăila, ing. G. Deleanu, L. Măglaşu, Ef. Gherman, A. Popa, Mihail Enescu, I. Argeşeanu, Cezar Răşcanu şi P. Vasilescu.

In locul d-lui D. Tecău, în comisiunea superioară a contingentării, a fost numit d. deputat Ovidiu Rades, care, a fosa delegat şi ca raportor al bugetului ministerului de industrie şi comert

Pentru tenul Dvs. soluţia

SEPI

Eczeme, Coşuri, Degerături, Pistrul, Pete solare, Arsuri, Iritaţiunile pielei.

Lei 60 flaconul

LA DROGUERII ŞI FARMACII CREŞTINE

Medici români!

prescrieţi:

Calciu gluconat 10%

TORJESCU

Fiole de 5 şi 10 cm. c. — Perfect stabilizat. Bine tolerat: intravenos şi intramuscular.

ULTIMA ORĂ

Intrevederea Dinu Brătianu-Tătărăscu

D. Gh. Tătărăscu preşedintele consiliului de miniştri, a vizitat aseară la orele 6 pe d. Dinu Brătianu şeful partidului liberal, la locuinţa acestuia.

D-nii Dinu Brătianu şi Gh. Tătărăscu s'au pus apoi de acord asupra atitudinei pe care urmează să o aibă astăzi în consfătuirea majorităţilor parlamentare.

D. Tătărăscu va cere majorităţilor parlamentare depline puteri

Preşedintele partidului liberal a convocat pentru astăzi la orele 6 după amiază, majorităţile parlamentare la o consfătuire care va avea loc la clubul central din Calea Victoriei.

Rostul acestei convocări este de a pune în curent pe membrii majorităţilor parlamentare, cu rezultatul discuţiunilor din delegaţia permanentă.

Cu acest prilej d-nii Dinu Brătianu şi Gh. Tătărăscu vor face importante declaraţiuni, iar preşedintele consiliului va cere parlamentarilor liberali, depline puteri pentru aplicarea măsurilor luate în ultimul consiliu de miniştri.

D. G. TATARESCU

Rezultatul alegerilor eparhiale din Basarabia

Marele succes al naţional-creştinilor

Alegerile eparhiale din Basarabia s'au terminat eri.

Ultimile alegeri s'au efectuat în judeţele Hotin şi Soroca.

In ambele judeţe au fost depuse câte 3 liste şi anume ale partidelor naţional-creştin, naţional-liberal şi naţional-ţărănesc.

In ultimul moment guvernul şi partidul naţional-ţărănesc şi-au retras listele, însă, conform legii alegerilor eparhiale, votarea a trebuit să se facă.

La Hotin din 3000 de votanţi s'au prezentat la vot 2910 şi partidul naţional-creştin a obţinut 2906 voturi.

La Soroca din 2614 votanţi s'au prezentat la vot 2590, partidul naţional-creştin obţinând 2540 voturi.

D-nii av. Ciolac a fost proclamat ales deputat eparhial de Hotin şi d. prof. Petru State a fost declarat ales la Soroca.

Precizările Italiei în chestia înarmărilor

ROMA, 4. (Rador). — Redactorul diplomatic al Agenţiei Stefani, scrie că anumite ziare londoneze dădeau ieri dimineaţă interpretări ne conforme cu realitatea hotăririle Marelui Consiliu Fascist.

Astfel, de exemlu, s'a spus că Italia ar fi calificat desarmarea drept un mit.

Realitatea este că guvernul italian s'a declarat dispus să adopte un nivel minim al înarmărilor, care să fi fost acceptat de toate puterile.

Or, Italia, se vede pusă în faţa unei întreceri formidabile a reînarmărilor.

Pe de altă parte, ea trebuie să constate că celelalte puteri au afirmat imposibilitatea de a-şi modifica programele. Acest lucru explică afirmaţia Marelui Consiliu Fascist, că orice speranţă, fie ea chiar şi îndepărtată, de a se ajunge la o limitare a înarmărilor, trebuie să fie considerată ca risipită. Aceasta înseamnă pur şi simplu constatarea unei realităţi europene.

Este grotesc să se facă pe deoparte elogiul înarmării anumitor puteri, ca şi cum aceste înarmări ar constitui o garanţie pentru pace, iar pe de altă parte să se critice măsurile defensive ale Italiei.

Dacă se recunoaşte că întrecerea înarmărilor compromite liniştea internaţională, toată lumea îşi va aminti că Italia a desfăşurat eforturi tenace pentru a determina un acord asupra înarmărilor.

Dacă dimpotrivă, se admite că înarmările asigură pacea, este evident că şi înarmările Italiei vor contribui în aceiaşi măsură la garantarea echilibrului internaţional.

D. Mihalache a fost pus pe tavă

Intre „teatralişti" şi „sanchiloţi". Convocarea congresului general

Imediat după plecarea d-lui Maniu la Bădăcini, jazzul din strada Corăbiei a fost convocat de urgenţă pentru a asculta noua simfonie a d-lui Mihalache cântată în la minor, pe lângă toţi fruntaşii partidului de alaltăieri seară încontinuu.

După refuzul categoric al d-lui Maniu de a se adapta la muzica modernă, compusă de şeful partidului gărzilor ţărăneşti, d. Ion Mihalache a fost silit să recurgă la luminile biroului, care a opinat că nu este cazul de a se convoca concertul comitetului executiv, simfonia d-lui Mihalache urmând a fi studiată de muzica «d'a camarata» a delegaţiei permanente, dar nestatutare.

Reprezentanţii teatraliştilor ardeleni «s'au opozat» şi au arătat că preşedintele partidului nu-şi poate asuma singur operaţia acestei sarcini extrauterine, care trebueşte diagnosticată în comitetul executiv al partidului.

INTRE TEATRALIŞTI ŞI SANCHILOŢI

Absenţa d-lor Maniu şi Ion C. Pop din sala de spectacol dau posibilitatea d-lui N. Costăchescu să ocupe un fotoliu rezervat membrilor teatralişti.

Lupta s'a dat în două reprize sub bagheta d-lui Mihalache. Spectacolul dela amiază a fost mai scurt, discutându-se valabilitatea hotărîrilor ce eventual s'ar lua în delegaţie.

Sanchiloţii d-lui Mihalache s'au declarat pentru legalizarea spectacolului, în timp ce teatraliştii au obiectat că sala nu este în măsură a se pronunţa în nici un fel lipsindu-i autorizarea forurilor competente.

D. I. MIHALACHE

După două ceasuri de discuţii punctul de vedere al sanchiloţilor a triumfat; delegaţia face o pauză pentru masă şi pentru a da timp doctorului Nicolae Lupu să facă o degustare în şedinţa consiliului comunal de Verde.

Unde s'a dus să jure că este consilier. Fiindcă doctorul o viaţă întreagă a făcut trei lucruri, a jurat, a abjurat şi a înjurat.

CONVOCAREA CONGRESULUI GENERAL

După masă d. Mihalache şi-a început elogia în faţa unei săli în plină siestă. D-sa a combătut şcoala Bădăcinului, arătând avantagiile unei politici «oficiale».

Dar totuşi declarându-şi impotenţa de a soluţiona fericit gravele probleme care frământă partidul, epuizându-şi toate cunoştinţele de tactică, d-sa cere convocarea congresului general care în for suprem de judecată să hotărască ce este de făcut.

In comunicatul dat d. Mihalache n'a putut să-şi ascundă totuşi anumite sentimente de bucurie personală atacând guvernul *«care a recurs la concursul unor persoane din afara partidului».*

In congresul dela 4 Aprilie, d. Mihalache va fi pus pe tavă, iar lupta dintre sanchiloţi şi teatralişti va fi hotăritoare.

STILEX

Discursul d-lui Eden

Marile dezbateri de politică externă din Camera Comunelor sunt întotdeauna interesante. Ele dau prilejul observatorilor atenţi din toate colţurile lumei să-şi dea seama de desfăşurarea politicei externe britanice nu numai prin ceea ce se spune, ci mai ales prin ceea ce nu se spune.

D. Eden a început prin a felicita pe lordul Plymouth pentru realizarea neintervenţiei de facto prin controlul graniţelor spaniole, apoi a recunoscut criza Societăţii Naţiunilor, a deplâns neîncheerea unui acord occidental, a declarat, încă odată, că guvernul Majestăţii Sale nu înţelege să retrocedeze vreun teritoriu colonial, însfârşit a vorbit de angajamentele Angliei.

Să ne oprim puţin asupra acestor angajamente căci ele ne interesează în deosebi.

Presa judeo-marxisto-democrată, dela noi şi de pretutindeni, are obiceiul să întreţină în mintea cititorilor ei anumite iluzii.

Până mai ieri se vorbea despre atotputernica autoritae a Ligii Naţiunilor, azi se mai vorbeşte despre securitate colectivă, pace indivizibilă şi „acordul celor trei mari democraţii" Franţa, Statele-Unite, Anglia.

Vor să ne convingă jidanii şi d. Filipescu, că în spatele Franţei — *în spatele oricărei mişcări a Franţei* — stau Statele-Unite şi Anglia, mai ales Anglia. Despre Statele-Unite vom vorbi noi altă dată. Să ne ocupăm însă acum despre întinderea şi limitele sprijinului pe care Londra înţelege să-l dea Parisului.

Nu e un secret pentru nimeni că una din axiomele politicei britanice tradiţionale este de a nu îngădui heghemonia nici unei mari puteri în Europa. Intre Franţa şi Germania politica britanică n'are o preferinţă specială, ea nu vrea însă nici distrugerea uneia nici distrugerea celeilalte. Deaceia când heghemonia lui Napoleon al III-lea devenise supărătoare, Anglia a privit impasibilă la înfrângerea Franţei, iar când atotputernica Germanie antebelică s'a năpustit asupra Bruxelles-ului şi Parisului, Marea Britanie a fost de partea lor. După război, Reichul fiind ameninţat cu distrugerea, Londra i-a luat partea. Acum însă Reichul naţional-socialist fiind ameninţător Anglia stă de partea Parisului. D. Eden a vorbit ieri cum ar fi vorbit acum două sute cincizeci de ani Wilhelm de Orania, acum o sută cincizeci de ani William Pitt, acum o sută de ani lordul Palmerston sau acum douăzeci de ani Sir Edward Grey. A afirmat încă odată că Marea Britanie va apăra Franţa sau Belgia în „contra unei agresiuni neprovocate" şi s'a declarat gata — în cazul încheerii unui pact occidental — să dea aceleaşi garanţii Germaniei. Atât şi nimic mai mult.

Prin urmare iată ce vrea Anglia: pace în Occident. Şi d. Eden a declarat mai departe că în ceiace priveşte restul lumii Marea Britanie se consideră obligată numai la asistenţa prevăzută în pactul Ligii. Am văzut însă ce înseamnă „garanţiile pactului" în cazul Abisiniei. Când deputatul liberal Mander, a ridicat chestiunea Cehoslovaciei, cerând ca „Anglia să ia angajamentul de a sprijini Cehoslovacia în cazul unei agresiuni", d. *Eden a tăcut*, iar Sir Austen Chamberlain — franco-fil convins — a adăugat că nu sunt necesare noui angajamente.

Aşadar „securitate colectivă", „pace indivizibilă" nu intră în cadrul preocupărilor politice britanice.

Dacă Germania atacă Franţa Marea Britanie vine în ajutorul victimei. Dar dacă Reichul atacă Rusia sau Cehoslovacia şi Franţa le vine în ajutor asistenţa britanică, nu-i nici automată, nici sigură. Ba dimpotrivă diplomaţia germană ar putea argumenta că Reichul e victima unei agresiuni franceze şi argumentul ar putea avea trecere la Londra.

Iată realităţile. Prin urmare să nu mai vorbim cu uşurinţă de „acordul celor trei mari democraţii" ci mai curând să ne gândim la limitele sprijinului pe care Anglia ar fi dispusă să-l dea Franţei.

Realizările sunt esenţiale în politică. Să sperăm că România va ţine întotdeauna seamă de ele.

PAUL MIHAIL

AUTORII AGRESIUNII împotriva rectorului Bratu nu sunt studenţi !...

Ei sunt nişte foşti servitori neplătiţi ai victimei

Confratele «FRONTUL», în numărul său de astăzi, aduce preciziuni extrem de interesante în ceiace priveşte ultimele rezultate ale cercetărilor menite să stabilească cine sunt agresorii împotriva d-lui TRAIAN BRATU, rectorul universităţii din Iaşi.

După cum se ştie, eri toată atenţiunea şi toate speranţele anchetatorilor erau concentrate asupra rezultatului analizei petelor de sânge de pe haina studentului CARPEN.

Ori, — subliniază FRONTUL — «aseară primindu-se rezultatul analizei, s'a constatat CA NU EXISTA NICI O IDENTITATE INTRE SANGELE VICTIMEI ŞI PETELE DE PE HAINE, şi a trebuit să se renunţe la această pistă de cercetări».

Ce au constatat după aceia anchetatorii? Reproducem cuvânt cu cuvânt din «FRONTUL»:

«SERVITORII PLATIŢI SAU NEPLATIŢI OMOARA»

«Faţă de această situaţie, în care cercetările urmate în lagărul studenţesc au rămas infructuoase, destoinicii poliţişti şi-au îndreptat cercetările în numeroase alte domenii.

«Din toate acestea se pare că s'a dat de urma unor persoane împotriva cărora se pot da naştere la bănueli întemeiate printre... servitorii rectorului Bratu.

«Organele anchetatoare insistă asupra acestor cercetări de oarece se vorbeşte că ar fi foarte explicabil ca oamenii de serviciu ai victimei cu cari acesta a avut dese conflicte pe chestiunea... neplăţii salariilor, să fi încercat această clasică răzbunare.

De altfel şi modul cum a fost săvârşit atentatul dă încă o verificare acestor ultime bănueli fiind mult mai explicabil ca atentatorii să facă parte dintr'o lume în care victima nu a putut să-şi facă nici simpatii, nici relaţii de consideraţie ca cele pe care le avea cu devotaţii săi studenţi.

«Se crede că în cursul zilei de astăzi se va da rezultatul acestor ultime cercetări».

CUM RAMANE ATUNCI, CU CALOMNIATORII STUDENŢIMII ?

Spre onoarea studenţimii române şi a naţiunii pe care această studenţime o reprezintă, vom reaminti că noi am fost printre cei dintâi cari am afirmat că agresorii NU POT FI IN NICI UN CAZ STUDENŢI şi cu atât mai puţin naţionalişti.

Faptele dovedesc astăzi că noi am văzut just.

Cum rămâne atunci cu presa jidovească şi cu patronii ei, cu toţi aceşti stipendiaţi DOVEDIŢI ai Kominternului iudeo-moscovit, cari s'au repezit din primul moment să arunce asupra intregii studenţimi răspunderea unei crime de care ea era totalmente străină ?

Pot rămâne aceştia absolviţi de orice răspundere?

Ce se întâmplă cu studenţii români de peste hotare

In şedinţa de eri a Camerii, cu ocazia discuţiunilor la măsurile luate de guvern pentru închiderea căminelor universitare, s'a formulat o întrebare:

«Ce se întâmplă cu studenţii orfani de răsboi şi cu cei aduşi din afara hotarelor Unde-i trimitem. In Bulgaria, în Serbia înapoi?»

Socotim că această chestiune care prezintă o deosebită importanţă, este necesar să fie rezolvată de guvern cât mai curând posibil, fiindcă măsura luată pentru studenţime în general, nu li se poate aplica şi lor.

ORA 2

Importantă consfătuire ministerială

Astăzi dimineaţă la locinţa d-lui Gh. Tătărăscu a avut loc o importantă consfătuire la care au luat parte mai mulţi miniştri.

S'a discutat situaţia creiată în urma măsurilor de ordine ce s'au luat.

Deasemenea s'a luat în discuţie şi anumite puncte ce vor fi dezbătute astăzi după amiază în consfătuirea majorităţilor parlamentare.

Se pregătesc senzaţionale proecte de legi, în domeniul economic

Toate se inspiră din nevoia urgentă a românizării radicale a vieţii noastre economice

La ministerul de industrie şi comerţ se pregătesc în momentul acesta două proecte de legi — cari după ce vor fi votate şi promulgate, VOR FI ŞI APLICATE CU ENERGIE

Ambele legi se inspiră din nevoia urgentă, dictată între altele şi de raţiuni interesând apărarea Ţării, de a româniza, radical şi efectiv, întreaga noastră viaţă economică. Potrivit normelor deja fixate, toate marile şi micile întreprinderi vor trebui să se transfeme, spre a-şi româniza atât conducerea tehnică, cât şi personalul de încadrare şi de execuţie.

*

Un alt proect important, priveşte soluţionarea radicală a problemei trusturilor şi cartelurilor a căror desfiinţare se urmăreşte cu toată hotărirea. Iar în lupta împotriva trusturilor, în afară de măsurile cu caracter represiv şi coercitiv preconizate de lege, se va uza şi de măsuri indirecte.

Se vor încuraja noui întreprinderi industriale şi comerciale menite să concureze pe cele cartelate. Aceste noui întreprinderi vor primi avantagii excepţionale din partea Statului.

Comuniştii n'au intrat în Toledo

MADRID, 4 (Rador. — Agenţia Havas transmite: Generalul Miaja, comandantul trupelor guvernamentale, a declarat că nu poate confirma ştirea dată de un ziar comunist din Madrid, care pretindea că guvernamentalii ar fi intrat în Toledo.

ECOURI ŞI POLEMICI

Suntem informaţi, că anumiţi indivizi se prezintă pe la anumite întreprinderi spre a solicita reclame, ba chiar şi subvenţii. Acesta e un vechiu obiceiu al unor oameni străini cu totul de gazetărie şi adesea certaţi chiar cu codul penal.

Ţinem deci să precizăm că ziarul «BUNA VESTIRE» nu face apel la subvenţiile nimănui; că chiar şi reclame nu va lua decât dela întreprinderi româneşti şi creştine; şi că singurul autorizat să facă încasări în numele ziarului, este administratorul investit cu procură specială în acest sens.

Joi 4 Martie a. c. ora 7 seara, la Cercul de Studii al «Frontului Românesc» din b-dul Elisabeta 8 et. 2, va conferenţia d. avocat Grigore Ed. Ghica despre: «Justificarea reacţiunei elementului naţional.»

Conferinţa va fi prezidată de către d. C. Angelescu, preşedintele Organizaţiei Capitalei a «Frontului Românesc».

Azi dimineaţă s'a luat dispoziţiunea ca Bursa să nu mai lucreze Sâmbăta.

Cel puţin măsura aceasta nu va şoca pe nimeni, întrucât se ştie foarte bine că stăpânii actuali ai Bursei sunt izraelitenii şi haldeii...

VIENA, 4 (Rador). — Sub patronajul Archiducesei Ileana s'a deschis azi la Viena o expoziţie de artă naţională română şi de ceramică.

La solemnitatea deschiderei au luat parte Archiducesa Ileana şi Ducele Anton de Habsburg, d. Puaux, ministrul Franţei, d-na Gurănescu, personalul legaţiei şi consulatului român, membrii ai corpului diplomatic străin, colonia română şi reprezentanţii presei vieneze.

«Industria metalurgică română — serie grecescul TEMPO — se găseşte într'o situaţie foarte delicată».

Pardon! Poate industria metalurgică JIDOVEASCA din România.

Din iniţiativă parlamentară s'a întocmit un proect de lege pentru transformarea conferinţei de fizică technologică dela universitatea din Cluj, în catedră de fizică moleculară.

Din iniţiativă parlamentară s'a depus la Cameră un proect de lege pentru interpretarea art. 50, din legea electorală.

Proectul abrogă toate dispoziţiile din legile speciale privitoare la incompatibilitate, în materie electorală, rămânând în vigoare numai dispoziţiunile legii electorale.

Ni se anunţă vizita în capitală peste câteva zile a unui domn John Walter, proprietarul lui «Times».

LA ŞCOALA română din Roma, profesorul Panaitescu a inaugurat ciclul de conferinţe din anul acesta, vorbind despre Biserica Domnească dela Curtea de Argeş, monument naţional de artă bizantină din veacul XIV.

La conferinţă a asistat un public numeros, compus din oameni de ştiinţă, literaţi, membrii legaţiilor României de pe lângă Quirinal şi Vatican, colonia română, care a urmărit cu atenţie şi interes documentata expunere a directorului şcoalei.

SALAMANCA, 4 (Rador). — Agenţia Havas anunţă: Noul ambasador al Reichului a prezentat ieri la amiază scrisorile sale de acreditare. Ceremonia a dat naştere unei mari manifestaţii de amiciţie germano-spaniolă, la care a participat întreaga populaţie a oraşului şi a

---

PARIS, 4 (Rador). — «Echo de Paris» a organizat o colectă, pentru cumpărarea unei săbii de onoare, care să fie remisă generalului, Moscardo, eroicul apărător al Alcazarului.

Jugoslavia contra comunismului

Declaraţiile ministrului de interne

BELGRAD, 4 (Rador). — In şedinţa de azi a Camerei, a fost luat în discuţie bugetul ministrului de interne.

Cu acest prilej, d. Koroşeţ, ministrul de interne, a făcut un larg expozeu a politicei interne, subliniind acţiunea realizată de guvern pentru perfecţionarea şi modernizarea cadrelor politice ale ţărei.

Trecând apoi la acţiunea dusă împotriva comunismului, ministrul de interne a declarat între altele:

Ministerul de interne a acordat principala sa atenţiune acţiunei comuniste, care în cursul anului trecut s'a simţit mult mai puternic nu numai la noi ci şi în lumea întreagă.

D. Koroşeţ a enumerat diferitele comitete comuniste, cari au fost descoperite de organele poliţiei mai cu seamă în departamentul Zagreb. Comitetul descoperit la Zagreb reprezenta o organizaţie foarte puternică prin aparatul său tehnic şi avea legături cu centrala tehnică comunistă dela Viena.

Vorbind apoi despre reformele politice, d. Koroşeţ a declarat că guvernul, ţinând seama de importanţa lui, doreşte să le întocmească în acord nu numai cu opoziţia din parlament ci şi cu grupările cele mai importante ale opoziţiei extra-parlamentare.

Noul ministru de externe al Japoniei

TOKIO, 4 (Rador). — D. Naotake Satoh, ambasador al Japoniei în Franţa din 1933, a anunţat astăzi că acceptă portofoliul afacerilor străine, ce i s'a oferit în noul guvern Haiaşi.

Decretul de numire a d-lui Satoh a şi apărut în Monitorul Oficial.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68.

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE.